

جوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان

سال سوم | شماره ۱۱۹ | مردادماه ۱۳۰۵/۰۵/۲۰

پیام سفیر

کلیک کنید

آنچه در این شماره می‌خوانیم:

گزیده‌ای از بیانات سیدالشهدای انقلاب اسلامی، مقام معظم رهبری (ره)، به مناسبت شهادت امام

حسن عسکری (ع) و آغاز امامت مهدوی (عج)..... ۳

یادداشت مدیرمسئول: امید در روزگار سخت؛ پیام امام حسن عسکری (ع) برای انسان امروز.... ۷

طلوع امامت مهدی (عج): از غیبت تا افق ظهور؛ دکتر مرتضی صانعی؛ استاد حوزه و دانشگاه... ۱۰

اربعین؛ از سوگ یک امام تا تولد یک حافظه تمدنی تأملی راهبردی بر اربعین شهادت امام شهید

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (ره)؛ دکتر مرتضی هاشم پور؛ رییس انجمن علمی مدیریت راهبردی

ایران..... ۱۲

از پایانِ ظاهری تا آغازِ عصری نو؛ آغاز امامت حضرت مهدی (عج)؛ آنگاه که نور در تاریخ استمرار

یافت؛ جوزپه آیلو؛ پژوهشگر ایتالیایی..... ۱۶

حدیث هفته..... ۱۸

واتیکان در هفته ای که گذشت..... ۱۹

حور

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال سوم شماره ۱۱۹ جمعه مردادماه ۱۴۰۵/۰۵/۳۰

21 August 2026

صاحب امتیاز: سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: امیرحسین شاکری

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles, 57 cap: 00198

تلفن: 0039068552494

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: Irantotheholyysee@Iraninvatican

گزیده‌ای از بیانات سیدالشهدای انقلاب اسلامی،

مقام معظم رهبری (ره) به مناسبت شهادت

امام حسن عسکری (ع) و آغاز امامت مهدوی (عج)

اعتراف مخالفان به فضل و شجاعت و استقامت امام حسن عسکری
(علیه السلام)

امامی که موافقان، شیعیان، مخالفان، غیرمعتقدان، همه، شهادت دادند و اعتراف کردند به فضل او، به علم او، به تقوای او، به طهارت او، به عصمت او، به شجاعت او در مقابل دشمنان، به صبر و استقامت او در برابر سختی‌ها، این انسان بزرگ، این شخصیت باشکوه، وقتی به شهادت رسید، فقط بیست و هشت سال داشت. در تاریخ پرافتخار شیعه، این نمونه‌ها را کم نداریم. پدر امام زمان عزیز ما با آن همه فضیلت، با آن همه مقامات، با آن همه کرامات، وقتی با سم و جنایت دشمنان از دنیا رفت، فقط بیست و هشت سال داشت؛ این میشود الگو؛ جوان احساس میکند یک نمونه‌ی عالی در مقابل چشم دارد.

آن امام بزرگوار، جوادالائمه (علیه السلام) است که در بیست و پنج سالگی شهید شده است؛ این امام عسکری (علیه الصلاة والسلام) است که در بیست و هشت سالگی به شهادت رسیده است؛ و این همه فضیلت، این همه مکرمات، این همه عظمت، که نه فقط ما به آنها قائلیم و مترنمیم، بلکه دشمنانشان، مخالفانشان، کسانی که اعتقاد به امامت آنها نداشتند، همه اعتراف کردند.

ارتباطات شیعه در زمان حضرت جواد تا حضرت عسکری

(علیهم السلام) از همیشه گسترده‌تر بوده است

زمان حضرت رضا و حضرت جواد و حضرت هادی و حضرت عسکری، ارتباطات شیعه از همیشه گسترده‌تر بوده است. در هیچ زمانی ارتباط شیعه و گسترش تشکیلاتی شیعه در سرتاسر دنیای اسلام، مثل زمان حضرت جواد و حضرت هادی و حضرت عسکری نبوده است. وجود وکلا و نواب و همین داستان‌هایی که از حضرت هادی و حضرت عسکری نقل می‌کنند - که مثلاً کسی پول آورد و امام معین کردند چه کاری صورت بگیرد - نشان‌دهنده‌ی این معناست.

یعنی علی‌رغم محکوم بودن این دو امام بزرگوار در سامرا، و قبل از آنها هم حضرت جواد به نحوی، و حضرت رضا (سلام‌الله‌علیه) به نحوی، ارتباطات با مردم همین‌طور گسترش پیدا کرد. این ارتباطات، قبل از زمان حضرت رضا هم بوده؛ منتها آمدن حضرت به خراسان، تأثیر خیلی زیادی در این امر داشته است. این که آن بزرگوارها در غربت زیادی بودند، واقعاً همین‌طور است؛ دور از مدینه و دور از خاندان و دور از محیط مألوف؛ اما در کنار این، درباره‌ی این سه امام - از حضرت جواد تا حضرت عسکری - نکته‌ی دیگری وجود دارد و آن این است که هرچه به پایان دوره‌ی حضرت عسکری جلوتر می‌رویم، این غربت بیشتر می‌شود. حوزه‌ی نفوذ ائمه و وسعت دایره‌ی شیعه در زمان این سه امام، نسبت به زمان امام صادق و امام باقر شاید ده برابر است؛ و این چیز عجیبی است. شاید علت این که اینها را این‌طور در فشار و ضیق قرار دادند، اصلاً همین موضوع بود.

امام حسن عسکری (علیه‌السلام) در شهر سامرا با تمام دنیای اسلام رابطه برقرار کرده بود

بعد از امام رضا تا زمان شهادت حضرت عسکری (علیه‌السلام) چنین حادثه‌یی اتفاق افتاده. حضرت هادی و حضرت عسکری در همان شهر سامرا، که در واقع مثل یک پادگان بود - یک شهر بزرگ آن‌چنانی نبود؛ پایتخت نوینادی بود که «سُرْمَن رَی»؛ سران و اعیان و رجال حکومت و به قدری از مردم عادی که حواجی روزمره را برطرف کنند، در آن جمع شده بودند - توانسته بودند این همه ارتباطات را با سرتاسر دنیای اسلام تنظیم کنند.

وقتی ما ابعاد زندگی ائمه را نگاه کنیم، می‌فهمیم اینها چه کار می‌کردند. بنابراین فقط این نبود که اینها مسائل نماز و روزه یا طهارت و نجاسات را جواب بدهند؛ در موضع «امام» - با همان معنای اسلامی خودش - قرار می‌گرفتند و با مردم حرف می‌زدند. به نظر من این بعد در کنار این ابعاد قابل توجه است. شما می‌بینید که حضرت هادی را از مدینه به سامرا می‌آورند و در سنین جوانی - چهل و دو سالگی - ایشان را به شهادت می‌رسانند؛ یا حضرت عسکری در بیست و هشت سالگی به شهادت می‌رسند؛ اینها همه نشان‌دهنده‌ی حرکت عظیم ائمه (علیهم‌السلام) و شیعیان و اصحاب آن بزرگوارها در سرتاسر تاریخ بوده. با این که دستگاه خلفا، دستگاه پلیسی با شدت عمل بود، در عین حال ائمه (علیهم‌السلام) این‌گونه موفق شدند. غرض، در کنار غربت، این عزت و عظمت را هم باید دید.

مروری بر خصوصیات دوران ظهور و حکومت مهدوی (عج)

آغاز حیات مطلوب بشر

این جور نیست که وقتی به آنجا [دوران ظهور حضرت مهدی؟] رسیدیم، یک حرکت دفعی انجام بگیرد و بعد هم تمام بشود؛ نه، آنجا یک مسیر است. در واقع باید گفت زندگی اصلی بشر و حیات مطلوب بشر از آنجا آغاز میشود و بشریت تازه می‌افتد در راهی که این راه یک صراط مستقیم است و او را به مقصد آفرینش میرساند؛ «بشریت» را میرساند، نه آحادی از بشریت را، نه افراد را، مجموعه‌ها را میرساند.

پیروزی نهایی حق

در خلقت بشر و تاریخ طولانی بشریت حقیقتی وجود دارد و آن حقیقت این است که این ستیزه‌ی میان حق و باطل، یک روز به سود حق و به زیان باطل پایان خواهد گرفت و از آن روز به بعد دنیای حقیقی بشر، زندگی مطلوب انسان، آغاز خواهد شد که در آنجا ستیزه‌گری مفهوم مبارزه نیست، مبارزه برای تسابق در خیرات است.

جامعه‌ی توحیدی و حاکمیت معنویت

آن چیزی که مهدویت مبشر آن هست، همان چیزی است که همه‌ی انبیاء، همه‌ی بعثتها برای خاطر آن آمدند و آن ایجاد یک جهان توحیدی و ساخته و پرداخته‌ی بر اساس عدالت و با استفاده‌ی از همه‌ی ظرفیتهائی است که خدای متعال در انسان به وجود آورده و قرار داده؛ یک چنین دورانی است دیگر، دوران ظهور حضرت مهدی؟ عج؟. دوران جامعه‌ی توحیدی است، دوران حاکمیت توحید است، دوران حاکمیت حقیقی معنویت و دین بر سراسر زندگی انسانهاست و دوران استقرار عدل به معنای کامل و جامع این کلمه است. خب، انبیاء برای این آمدند.

استقرار عدالت در عالم

برجسته‌ترین شعار مهدویت عبارت است از عدالت. مثلاً در دعای ندبه وقتی شروع به بیان و شمارش صفات آن بزرگوار میکنیم، بعد از نسبت او به پدران بزرگوار و خاندان مطهرش، اولین جمله‌ای که ذکر میکنیم، این است: «این المعدّ لقطع دابر الظّلمه، این المنتظر لاقامة الأمت و العوج، این المرتجی لأزالة الجور و العدوان»؛ یعنی دل بشریت می‌تپد تا آن نجات بخش بیاید و ستم را ریشه‌کن کند...

یا در زیارت آل یاسین وقتی خصوصیات آن بزرگوار را ذکر می‌کنید، یکی از برجسته‌ترین آنها این است که «الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عدلاً و قسطاً كما ملئت جوراً و ظلماً». انتظار این است که او همه عالم - نه یک نقطه - را سرشار از عدالت کند و قسط را در همه جا مستقر نماید. در روایاتی هم که درباره آن بزرگوار هست، همین معنا وجود دارد. بنابراین انتظار منتظران مهدی موعود، در درجه اول، انتظار استقرار عدالت است.

حکومتِ صددرصد مردمی

حکومت آینده حضرت مهدی موعود، یک حکومت مردمی به تمام معناست. مردمی یعنی چه؟ یعنی متّکی به ایمانها و اراده‌ها و بازوان مردم است. امام زمان، تنها دنیا را پُر از عدل و داد نمیکند؛ امام زمان از آحاد مؤمن مردم و با تکیه به آنهاست که بنای عدل الهی را در سرتاسر عالم استقرار میبخشد و یک حکومت صددرصد مردمی تشکیل میدهد.

برقراری صلح و امنیت کامل

باید سعی کنید تا زمینه را برای آن چنان دورانی [دوران ظهور امام زمان؟ عج؟] آماده کنید؛ دورانی که در آن، ظلم و ستم به هیچ شکلی وجود ندارد؛ دورانی که در آن، اندیشه و عقول بشر، از همیشه فعالتر و خلاقتر و آفریننده‌تر است؛ دورانی که ملتها با یکدیگر نمی‌جنگند؛ دستهای جنگ‌افروز عالم - همانهایی که جنگهای منطقه‌یی و جهانی را در گذشته به راه انداختند و می‌اندازند - دیگر نمیتوانند جنگی به راه بیندازند؛ در مقیاس عالم، صلح و امنیت کامل هست؛ باید برای آن دوران تلاش کرد.

جهانی بدون زورگویی

(ما منتظریم)، یعنی این امید را داریم که با تلاش و مجاهدت و پیگیری، این دنیایی که به وسیله‌ی دشمنان خدا و شیاطین، از ظلمات جور و طغیان و ضعیف کشی و نکبت حاکمیت ستمگران و قلدران و زورگویان پُر شده است، در سایه‌ی تلاش و فعالیت بی‌وقفه‌ی ما، یک روز به جهانی تبدیل خواهد شد که در آن، انسانیت و ارزشهای انسانی محترم است و ستمگر و زورگو و ظالم و قلدر و متجاوز به حقوق انسانها، فرصت و جایی برای اقدام و انجام خواسته و هوی و هوس خود، پیدا نخواهد کرد.

تحققِ کامل تمدن اسلامی

تمدنِ اسلامی به صورت کامل در دوران ظهور حضرت بقیه‌الله است. در دوران ظهور، تمدنِ حقیقی اسلامی و دنیای حقیقی اسلامی به وجود خواهد آمد. بعضی کسان خیال میکنند دوران ظهور حضرت بقیه‌الله، آخرِ دنیاست! من عرض میکنم دوران ظهور حضرت بقیه‌الله، اولِ دنیاست؛ اولِ شروع حرکت انسان در صراطِ مستقیم الهی است؛ با مانع کمتر یا بدون مانع؛ با سرعت بیشتر؛ با فراهم بودن همه‌ی امکانات برای این حرکت. اگر صراطِ مستقیم الهی را مثل یک جاده‌ی وسیع، مستقیم و همواری فرض کنیم، همه‌ی انبیا در این چند هزار سال گذشته آمده‌اند تا بشر را از کوره‌راهها به این جاده برسانند. وقتی به این جاده رسید، سیرِ تندتر، همه‌جانبه‌تر، عمومی‌تر، موفق‌تر و بی‌ضایعات یا کم‌ضایعات‌تر خواهد بود. دوره‌ی ظهور، دوره‌ای است که بشریت میتواند نفس راحتی بکشد؛ میتواند راه خدا را طی کند؛ میتواند از همه‌ی استعدادهای موجود در عالم طبیعت و در وجود انسان به شکل بهینه استفاده کند.

قبل از دوران مهدی موعود، آسایش و راحت‌طلبی و عافیت نیست. در روایات، «وَاللّٰهُ لَتَمَحْصَنَنَّ» و «وَاللّٰهُ لَتَغْرِبَنَّ» است؛ بشدت امتحان میشوید؛ فشار داده میشوید. امتحان در کجا و چه زمانی است؟ آن وقتی که میدان مجاهدتی هست. قبل از ظهور مهدی موعود، در میدانهای مجاهدت، انسانهای پاک امتحان میشوند؛ در کوره‌های آزمایش وارد میشوند و سربلند بیرون می‌آیند و جهان به دوران آرمانی و هدفی مهدی موعود روزه‌روز نزدیکتر میشود؛ این، آن امید بزرگ است.

دوران بُروز تمام استعدادهای بشر

جریان عالم به سمت حاکمیت حق و به سمت صلاح است؛ این بروبرگرد هم ندارد... همه انبیا و اولیا آمده‌اند تا انسان را به آن بزرگراه اصلی‌ای سوق دهند که وقتی وارد آن شد، بدون هیچ‌گونه مانعی تمام استعدادهایش میتواند بُروز کند. انبیا و اولیا این مردم گم‌گشته را مرتب از این کوه و کمر و دشتها و کویرها و جنگلها به سمت این راه اصلی سوق دادند و هدایت کردند. هنوز بشریت به نقطه شروع آن صراطِ مستقیم نرسیده است؛ آن در زمان ولیعصر محقق خواهد شد.

استفاده از برکات زمین بدون خسارت

دوره ولی‌عصر، دوره آغاز زندگی بشر است؛ دوره پایان زندگی بشر نیست. از آن جا حیات حقیقی انسان و سعادت حقیقی این خانواده عظیم بشری تازه شروع خواهد شد و استفاده از برکات این کره خاکی و استعدادها و انرژیهای نهفته در این فضا، برای انسان - بدون ضرر، بدون خسارت، بدون نابودی و ضایع کردن - ممکن خواهد شد.

امید در روزگار سخت؛ پیام امام حسن عسکری (ع) برای انسان امروز

یادداشت مدیر مسئول

گاهی سخت‌ترین لحظه، همان لحظه‌ای است که انسان احساس می‌کند راهی به سوی آینده باقی نمانده است. فشارها بیشتر شده، افق پیش رو مبهم است و حوادث، یکی پس از دیگری، امید را نشانه می‌روند. انسان امروز این تجربه را به خوبی می‌شناسد؛ جهانی آکنده از جنگ، ناامنی، اضطراب، مشکلات اقتصادی و نگرانی از آینده، بیش از هر زمان دیگری به «امید» نیاز دارد؛ اما نه امیدی خیالی و بی‌پشتوانه، بلکه امیدی که بتواند در دل دشواری‌ها زنده بماند.

زندگی امام حسن عسکری علیه‌السلام نمونه‌ای شگفت‌انگیز از چنین امیدی است. آن حضرت در یکی از دشوارترین دوره‌های تاریخ امامت زندگی می‌کرد. حکومت عباسی امام را به شدت زیر نظر داشت، ارتباط ایشان با شیعیان محدود بود و دستگاه خلافت نسبت به مسئله جانشینی آن حضرت حساسیت فراوانی نشان می‌داد. امام در سامرا، در محیطی آکنده از مراقبت و محدودیت، زندگی می‌کرد؛ به گونه‌ای که حتی لقب «عسکری» نیز با اقامت ایشان در منطقه نظامی «عسکر» سامرا ارتباط دارد.

شهادتی که قرار نبود امید را خاموش کند

هشتم ربیع الاول سال ۲۶۰ هجری، روز بسیار سنگینی برای شیعیان بود. امام حسن عسکری (ع) در جوانی از دنیا رفت و جامعه شیعه با حادثه‌ای کم سابقه روبه‌رو شد. برای کسانی که تنها ظاهر را می‌دیدند، شاید همه چیز نگران‌کننده بود: امامی که تنها بیست و هشت سال داشت از میان آنان رفته بود و جانشین ایشان نیز در برابر دیدگان عمومی حضور نداشت. اما شهادت امام عسکری (ع) پایان داستان نبود. درست از همین نقطه، فصل تازه‌ای از تاریخ تشیع آغاز شد؛ دوران امامت حضرت مهدی (عج). این حقیقت، معنای متفاوتی به سوگواری برای امام عسکری (ع) می‌دهد. ما بر مظلومیت و شهادت ایشان اندوهگین می‌شویم، اما در کنار این اندوه، از امامی سخن می‌گوییم که در تاریک‌ترین شرایط، امانت امید را به نسل‌های بعد سپرد. گویی شهادت او غروبی بود که در پس آن، وعده یک طلوع بزرگ قرار داشت.

بیماری انسان امروز: ناامیدی از آینده

شاید یکی از مهم‌ترین بحران‌های انسان معاصر، بحران امید باشد. بسیاری از انسان‌ها وقتی اخبار جنگ‌ها، ظلم‌ها، فقر، تبعیض و بحران‌های مختلف را می‌بینند، از خود می‌پرسند: آیا واقعاً جهان روزی بهتر خواهد شد؟ آیا ظلم پایانی دارد؟ آیا تلاش یک انسان برای بهتر شدن جامعه اصلاً اثری دارد؟ فرهنگ انتظار، پاسخی جدی به این ناامیدی است. اعتقاد به حضرت مهدی (عج) یعنی باور داشته باشیم که بی‌عدالتی، سرنوشت نهایی بشر نیست. ظلم ممکن است طولانی شود، اما ابدی نیست. قدرت‌های ستمگر ممکن است برای مدتی بر تاریخ مسلط شوند، اما آخرین صفحه تاریخ را آنان نخواهند نوشت.

اگر کسی تنها ظاهر حوادث را می‌دید، شاید چنین تصور می‌کرد که حکومت عباسی توانسته است حرکت امامت را به بن‌بست برساند. امام جوان است، تحت مراقبت قرار دارد، ارتباط او با پیروانش دشوار شده و حکومت نیز برای کنترل آینده امامت تلاش می‌کند. اما درست در دل همین تاریکی، بزرگ‌ترین امید تاریخ تشیع متولد شد.

امید، درست در نقطه‌ای که دشمن پایان را می‌دید

یکی از زیباترین نکات زندگی امام حسن عسکری (ع) این است که ولادت حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه در دورانی اتفاق افتاد که حاکمان عباسی می‌کوشیدند آینده امامت را تحت کنترل خود درآورند. آنان گمان می‌کردند با محدود کردن امام، می‌توانند آینده را نیز محدود کنند؛ اما اراده الهی مسیر دیگری داشت. فرزندی که قرار بود استمرار امامت و امید به آینده جهان باشد، در همان شرایط دشوار متولد شد. اینجاست که زندگی امام عسکری (ع) از یک واقعه تاریخی به پیامی برای همه زمان‌ها تبدیل می‌شود: همیشه آنچه ما پایان راه می‌بینیم، پایان راه نیست. چه بسا در همان لحظه‌ای که انسان تصور می‌کند همه درها بسته شده است، خداوند دری را به سوی آینده می‌گشاید که هنوز دیده نمی‌شود.

قرآن کریم این حقیقت را با بیانی کوتاه و عمیق بیان می‌کند:

«فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا؛ همانا با سختی، آسانی است.»

(سوره شرح، آیه ۵)

نمی‌فرماید پس از هر سختی آسانی است؛ بلکه می‌فرماید با سختی، آسانی است. گاهی در دل همان حادثه‌ای که سراسر تلخی به نظر می‌رسد، زمینه یک گشایش بزرگ در حال شکل‌گیری است.

و چه کسی بهتر از امام حسن عسکری (ع) می‌تواند این حقیقت را به ما بیاموزد؟ او در میان دیوارهای محدودیت زندگی کرد، اما نگاهی به آینده‌ای بود که مرزهای سامرا و حتی مرزهای زمان را درمی‌نوردید.

منتظر، تماشاگر نیست

البته امید مهدوی به معنای نشستن و منتظر ماندن نیست. اگر انتظار فقط به این معنا باشد که انسان هیچ مسئولیتی برای اصلاح خود و جامعه نداشته باشد، چنین انتظاری نمی‌تواند سازنده باشد. منتظر واقعی کسی است که به آینده امیدوار است و به اندازه توان خود برای نزدیک شدن جهان به خوبی، عدالت و پاکی تلاش می‌کند. کسی که منتظر جامعه عادلانه است، نمی‌تواند خودش به دیگری ظلم کند. کسی که منتظر امام صداقت است، نمی‌تواند زندگی‌اش را بر دروغ بنا کند. کسی که ظهور مصلح جهان را آرزو می‌کند، نمی‌تواند نسبت به فساد و تباهی خویش بی‌تفاوت باشد. از این جهت، انتظار پیش از آنکه پرسشی درباره «زمان ظهور» باشد، پرسشی درباره وضعیت خود ما است. شاید بهتر باشد به جای اینکه همیشه بپرسیم: «امام زمان (عج) چه زمانی ظهور می‌کند؟» گاهی از خودمان بپرسیم: اگر امام امروز ظهور کند، من برای یاری او چه اندازه آماده‌ام؟

پیام شهادت امام عسکری (ع) برای ما

سالگرد شهادت امام حسن عسکری (ع) تنها فرصتی برای بازخوانی یک حادثه متعلق به بیش از هزار سال پیش نیست.

این روز می‌تواند فرصتی باشد برای بازنگری در نوع نگاه ما به آینده. امام عسکری (ع) به ما می‌آموزد که تاریکی امروز، دلیل بر تاریکی فردا نیست. گاهی خداوند بزرگ‌ترین آینده‌ها را در سخت‌ترین روزها رقم می‌زند. در روزگاری که حکومت عباسی تصور می‌کرد با محاصره یک امام جوان می‌تواند آینده امامت را کنترل کند، در همان خانه، امیدی برای آینده بشریت پرورش یافت. از این منظر، شاید یکی از زیباترین پیام‌های شهادت امام حسن عسکری (ع) برای انسان امروز همین باشد: هیچ‌گاه به سبب تاریکی زمانه، از آینده ناامید نشو. شیعه امام عسکری (ع)، وارث همین امید است؛ امیدی که به معنای ندیدن مشکلات نیست، بلکه به معنای تسلیم نشدن در برابر آنهاست. امام حسن عسکری (ع) رفت، اما جامعه‌ای را باقی گذاشت که باید با امید به فرزند او زندگی کند؛ فرزندی که نامش با آینده، عدالت و پایان ظلم گره خورده است. و شاید امروز، در جهانی که خبرهای تلخ گاهی انسان را از فردا می‌ترساند، بیش از همیشه به همین پیام نیاز داشته باشیم: شب هر قدر طولانی باشد، قرار نیست آخرین فصل تاریخ باشد. سلام بر امام حسن عسکری علیه‌السلام؛

امامی که در سخت‌ترین روزها، چراغ امید به فردای جهان را روشن نگاه داشت. و سلام بر فرزندش، حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف؛ آن وعده الهی که یاد او به ما می‌آموزد هنوز می‌توان به آینده امیدوار بود.

طلوع امامت مهدی (عج): از غیبت تا افق ظهور

دکتر مرتضی صانعی

با شهادت امام عسکری (ع)، غیبت صغرا آغاز شد؛ دوره‌ای نزدیک به هفتاد سال که ارتباط شیعیان با امام، از رهگذر چهار نایب خاص سامان می‌یافت. این دوران، هم آزمون وفاداری بود و هم مقدمه سازمان‌یافتن جامعه شیعه. آن‌گاه غیبت کبرا فرا رسید؛ غیبتی که در آن، امام از دیدگان غایب است اما از صحنه هدایت بیرون نیست. تعبیر روایی خورشید پشت ابر در این‌جا دقیق‌ترین تصویر است خورشید را نمی‌بینی، اما روشنایی و گرمایش را بر جان خویش حس می‌کنی. امام غایب، هرچند در پس پرده است، اثرش در فکر و اخلاق و امید جامعه شیعه جاری است؛ و همین است که انتظار را از یک چشم‌به‌راهی منفعل به یک آمادگی فعال بدل می‌سازد.

در هشتم ربیع‌الاول سال دویست و شصت هجری، در سامرا، با شهادت امام حسن عسکری (ع)، فصل نوینی در تاریخ امامت گشوده شد. امامت، بر پایه باور راسخ امامیه، به فرزند پنج‌ساله آن حضرت انتقال یافت؛ واقعه‌ای که در ظاهر، آزمونی سخت برای عقل‌ظاهرین بود، اما در عمق خود، تحقق وعده‌ای دیرینه به شمار می‌آمد. روایات متواتر، سال‌ها پیش از وقوع، از نام، کنیه و حتی شباهت او به پیامبر اکرم (ص) خبر داده بودند. از همین رو، آغاز امامت حضرت مهدی (عج) را نباید صرفاً یک جانشینی سیاسی خواند؛ امامت در منظومه امامیه، استمرار همان رسالت هدایت است، و امام، حجت زنده خداوند و محور وحدت امت؛ امتی که بی‌او، از مرجع معنوی و معرفتی خود بی‌بهره می‌ماند.

اکنون باید از این میدان درون مذهبی به میدان گسترده تر ادیان گام نهاد. اندیشه موعود نجات بخش از میراث های مشترک انسان دیندار است؛ در یهودیت، آرمان ماشیح؛ در مسیحیت، وعده بازگشت مسیح؛ و در بسیاری از سنت های دینی دیگر، چشمداشت منجی ای که عدالت را برپا دارد. این هم افقی، خود شاهد آن است که انتظار موعود، نیاز فطری بشر رنج دیده است. اما آنچه موعود گرایی امامیه را از این همگانی ممتاز می کند، در یک نکته نهفته است؛ منجی شیعه یک آینده خیالی نیست؛ او امامی است زنده و حاضر، و مؤمن با او نسبتی روزانه و وجودی دارد. از این منظر، انتظار در فرهنگ شیعی، نه نوستالژی گذشته ای از دست رفته و نه حسرت آینده ای نامعلوم، بلکه رابطه ای زنده با حجت حاضر است.

در اینجا باید از ایده ای سخن گفت که شاید کمتر بدان پرداخته شده است. در ادبیات موعود گرایی تطبیقی، رابطه امام مهدی (عج) و حضرت عیسی (ع) غالباً از مقوله تبعیت فهمیده شده است؛ بدین معنا که عیسی (ع) پشت سر مهدی (عج) نماز می گزارد و این را نشانه فضیلت امام بر او دانسته اند. اما اگر از این چارچوب تنگ نظرانه فراتر رویم، می توان رابطه این دو حجت را نه از مقوله تبعیت، بلکه از مقوله معیت تحلیل کرد. بنا بر باور امامیه، در هنگام ظهور، عیسی (ع) از آسمان فرود می آید و در صف عدالت خواهان، در کنار امام زمان قرار می گیرد. این تصویر را نباید جانشینی یک منجی به جای دیگری خواند؛ آنچه رخ می دهد، هم جبهتی دو وعده ای است که هر یک در سنت دینی خود کامل و راستین است و در پایان تاریخ، بی آنکه از هویت خویش بکاهد، در یک فعل عدالت خواهانه به هم می رسند.

همین دگرگونی در نگاه است که گفت و گوی بین الادیانی را از بن بست تاریخی کدام منجی برتر است، به پرسش ژرف تر چگونه دو وعده الهی یکدیگر را تصدیق می کنند، منتقل می کند. دیگر سخن از رقابت منجیان نیست؛ سخن از آن است که دو سنت بزرگ ابراهیمی که قرن ها در گفت و گو و گاه در ستیز بوده اند، در افق ظهور، در یک صف و زیر یک پرچم، برای یک آرمان می ایستند. این، نه ادعای برتری که دعوتی است به هم زبانی؛ گویی خداوند، پایان تاریخ عدالت خواهی را با هم صدایی پیروان دو پیامبر بزرگ رقم می زند. این گونه است که مسئله ظهور و امامت حضرت مهدی (عج)، فراتر از یک آموزه درون مذهبی، به سرچشمه امید بدل می شود؛ امیدی که شیعیان و آزادی خواهان جهان، هر یک به زبان خود، در سینه دارند. ظهور، وعده روزی است که عدالت، نه شعار که قانون زمین می شود؛ روزی که کرامت انسان از سلطه زور و زور رهایی می یابد. از همین رو، نام مهدی برای شیعه با سرافرازی هم آغوش است؛ سرافرازی مردمانی که قرن ها در انتظار ایستاده اند و هرگز، در سخت ترین ادوار، از ایستادن دست نکشیده اند. این همان امیدی است که تاریخ را، با همه تلخی هایش، قابل تحمل و آینده را شایسته زیستن می کند.

اربین؛ از سوگ یک امام تا تولد یک حافظه تمدنی

تأملی راهبردی بر اربعین شهادت امام شهید حضرت آیت الله خامنه‌ای (ره)

دکتر مرتضی هاشم پور

تشییع باشکوه و بین‌المللی پیکر مطهر امام شهید، که بازتاب آن از ایران تا سرزمین عراق و شهرهای مقدس نجف و کربلا امتداد یافت خود گویای آن بود که این فقدان در چارچوب یک جغرافیای سیاسی محدود نمی‌ماند. اما اهمیت اربعین در این است که پس از پایان تشییع، پرسش اصلی تازه آغاز می‌شود:

جامعه پس از بدرقه شهید، با میراث شهید چه می‌کند؟

اربین پایان چهل روز نیست، آغاز چهل سال است.

اگر تشییع را اجتماع برای بدرقه بدانیم، اربعین می‌تواند اجتماع برای بازخوانی باشد.

چهلمین روز شهادت در فرهنگ اسلامی صرفاً یک تاریخ نیست یک نقطه بازگشت است بازگشت جامعه به معنای حادثه، بازگشت انسان به عهد خویش و بازگشت تاریخ به این پرسش که از یک فقدان بزرگ چه چیزی باید به آینده منتقل شود.

از همین منظر اربعین شهادت امام شهید حضرت آیت الله سید علی حسینی خامنه‌ای را نباید تنها ادامه مراسم سوگواری دانست. اربعین، مرحله‌ای متفاوت از مواجهه با شهادت است مرحله‌ای که در آن سوگ می‌تواند به شناخت، شناخت به تعهد و تعهد به مسئولیت تاریخی تبدیل شود.

تشییع، پیکر را در میان مردم قرار می‌دهد، اربعین، اندیشه و میراث را. تشییع، لحظه‌ای تاریخی می‌آفریند؛ اربعین، آن لحظه را به حافظه تاریخی تبدیل می‌کند. و این شاید مهم‌ترین تفاوت میان یک مراسم بزرگ و یک رویداد تمدنی باشد.

در مدیریت راهبردی، یکی از مهم‌ترین مسائل سازمان‌ها و ملت‌ها، مسئله تداوم راهبرد پس از فقدان رهبر است. هر نظامی که تمام سرمایه خود را در یک فرد خلاصه کند، با فقدان آن فرد با بحران تداوم مواجه می‌شود؛ اما اگر رهبر بتواند اندیشه، ارزش‌ها، نهادها و سرمایه اجتماعی را به نسل بعد منتقل کند، فقدان شخص می‌تواند به نقطه‌ای برای بلوغ تاریخی جامعه تبدیل شود.

از این منظر، اربعین را می‌توان آزمون بلوغ یک جامعه پس از فقدان رهبر دانست. سؤال اربعین فقط این نیست که چه کسی را از دست دادیم؟ سؤال بزرگ‌تر این است: چه چیزی را نباید با او از دست بدهیم؟

از شخص به مکتب

یکی از خطاهای رایج در بزرگداشت شخصیت‌های تاریخی آن است که انسان را آن‌قدر بزرگ کنیم که مکتب او در سایه شخصیتش قرار گیرد. اما بزرگداشت واقعی یک رهبر، تکثیر تصویر او نیست؛ تکثیر ارزش‌های اوست. اگر شهید یک رهبر دینی و سیاسی، عدالت‌خواهی را نمایندگی کرده است، اربعین باید به بازخوانی عدالت منتهی شود. اگر استقلال را پاس داشته است، اربعین باید درباره معنای استقلال در جهان معاصر سخن بگوید.

اگر وحدت اسلامی را یک ضرورت تمدنی دانسته است، اربعین باید فاصله‌های مذهبی و قومی را کوچک‌تر کند.

و اگر انسان و کرامت او را در مرکز مبارزه با ظلم قرار داده است، اربعین باید بتواند با زبان مشترک انسانی با جهانیان سخن بگوید.

در این معنا، اربعین از یادبود یک شخص به بازخوانی یک مسئولیت ارتقا می‌یابد.

اربعین؛ یک زبان مشترک برای گفت‌وگوی ادیان شاید یکی از مهم‌ترین ظرفیت‌های اربعین در ارتباط با جهان مسیحیت و به‌ویژه فضای معنوی واتیکان، امکان گفت‌وگو درباره شهادت باشد.

اسلام و مسیحیت، با وجود تفاوت‌های بنیادین در برخی آموزه‌های کلامی، در تاریخ خود با مفهوم فداکاری برای حقیقت، ایثار، رنج برای انسان و ایستادگی در برابر ظلم بیگانه نیستند.

از کربلا تا صلیب، از عاشورا تا سنت شهادت طلبانه قدیسان، یک پرسش مشترک انسانی همواره در برابر وجدان تاریخ قرار داشته است: آیا انسان می‌تواند برای حقیقتی فراتر از منافع شخصی خود زندگی کند و حتی جان خویش را در این راه تقدیم کند؟ این پرسش می‌تواند یکی از نقاط آغاز گفت‌وگوی جدی میان اسلام و مسیحیت باشد.

در چنین چارچوبی، معرفی اربعین به جهان مسیحیت نباید صرفاً به معرفی یک مراسم مذهبی محدود شود؛ بلکه می‌تواند فرصتی برای تبیین یک فرهنگ معنوی باشد؛ فرهنگی که در آن، شهادت پایان زندگی تلقی نمی‌شود، بلکه آغاز مسئولیت اجتماعی بازماندگان است.

از کربلا تا اربعین؛ منطق حافظه فعال

اربعین حسینی به ما یک درس بزرگ درباره مدیریت حافظه تاریخی داده است. حادثه اگر فقط در گذشته بماند، تبدیل به تاریخ می‌شود؛ اما اگر در رفتار امروز انسان‌ها حضور داشته باشد، تبدیل به «حافظه فعال» می‌شود. راز ماندگاری عاشورا همین است.

حادثه‌ای که در یک روز رخ داد، در طول قرن‌ها به یک جریان فرهنگی، اخلاقی، اجتماعی و تمدنی تبدیل شد. از این زاویه، اربعین شهادت امام شهید سید علی خامنه‌ای نیز می‌تواند آغاز یک حافظه فعال باشد؛ حافظه‌ای که به جای توقف در گذشته، آینده را مخاطب قرار دهد. شهید متعلق به گذشته نیست؛ اگر راه او زنده باشد، متعلق به آینده است.

تشییع؛ نمایش قدرت اجتماعی، اربعین؛ سنجش سرمایه اجتماعی تشییع گسترده یک رهبر، از منظر علوم اجتماعی، تنها یک مراسم مذهبی نیست. چنین رویدادی می‌تواند سطحی از سرمایه اجتماعی، همبستگی، هویت جمعی و ظرفیت بسیج عمومی جامعه را آشکار کند. اما از دیدگاه مدیریت راهبردی، سرمایه اجتماعی زمانی ارزشمند است که بتواند از هیجان جمعی به اعتماد پایدار تبدیل شود.

بنابراین، اگر تشییع را نمایش سرمایه اجتماعی بدانیم، اربعین باید آغاز مدیریت این سرمایه باشد.

سرمایه‌ای که باید در خدمت:

وحدت مل

همبستگی اسلامی

گفت‌وگوی بین ادیان

مسئولیت‌پذیری اجتماعی

عدالت خواهی

خدمت به محرومان

اخلاق سیاسی

و صلح و کرامت انسانی قرار گیرد.

این همان نقطه‌ای است که مراسم به راهبرد تبدیل می‌شود.

نجف، کربلا و تهران؛ یک جغرافیای معنایی

امتداد مراسم بزرگداشت و تشییع به سرزمین عراق، معنایی فراتر از جغرافیا دارد. تهران، نجف و کربلا در این روایت صرفاً سه شهر نیستند؛ سه نقطه از یک جغرافیای معنوی هستند. تهران، نماد تجربه جمهوری اسلامی و تاریخ معاصر ایران است. نجف، نماد دانش، فقاقت و میراث علمی شیعه است. کربلا، نماد عاشورا، ایثار و ایستادگی در برابر ظلم است. قرار گرفتن این سه فضا در یک منظومه معنایی، امکان شکل‌گیری روایتی را فراهم می‌کند که در آن، سیاست از معنویت جدا نیست و معنویت نیز از مسئولیت اجتماعی فاصله نمی‌گیرد. این همان چیزی است که می‌توان آن را ژئوپلیتیک معنویت نامید؛ جغرافیایی که مرزهای سیاسی در آن، مانع ارتباط دل‌ها و اندیشه‌ها نیستند.

اربعین و آینده؛ میراثی برای نسل‌های نو

اما یک پرسش بسیار مهم باقی است: آیا می‌توان اربعین را به نسل‌های آینده منتقل کرد، بدون آنکه به یک آیین تکراری تبدیل شود؟ پاسخ، در نوآوری روایی است. نسل جدید الزاماً با زبان خطابه‌های کلاسیک ارتباط برقرار نمی‌کند. این نسل باید بتواند

از خود بپرسد: میراث این شهید برای زندگی من چیست؟

بنابراین، اربعین آینده باید علاوه بر منبر و مراسم، در دانشگاه، مدرسه، رسانه، هنر، ادبیات، سینما، فضای دیجیتال و گفت‌وگوی بین‌المللی نیز حضور داشته باشد. اربعین آینده می‌تواند یک دانشگاه جهانی باشد؛ دانشگاهی که در آن، انسان‌ها درباره عدالت، مقاومت، صلح، کرامت، معنویت و مسئولیت اجتماعی گفت‌وگو می‌کنند.

از اربعین مراسمی تا اربعین تمدنی

اگر بخواهیم یک پیشنهاد راهبردی برای آینده ارائه کنیم، باید از اربعین مراسمی به سوی اربعین تمدنی حرکت کنیم.

اربعین مراسمی می‌پرسد: چگونه بهتر عزاداری کنیم؟

اما اربعین تمدنی می‌پرسد: چگونه بهتر زندگی کنیم؟

اربعین مراسمی به گذشته نگاه می‌کند. اربعین تمدنی، گذشته را به سرمایه آینده تبدیل می‌کند. اربعین مراسمی، جمعیت می‌آفریند. اربعین تمدنی، جامعه می‌سازد. اربعین مراسمی، احساس را برمی‌انگیزد. اربعین تمدنی، احساس را به مسئولیت تبدیل می‌کند. و شاید بزرگ‌ترین ادای احترام به یک رهبر شهید همین باشد.

اربعین؛ عهد دوباره با حقیقت

اکنون، در چهلمین روز شهادت امام شهید، می‌توان در برابر تاریخ ایستاد و این پرسش را مطرح کرد: آیا قرار است تنها بر مزار شهید بگریم، یا در مسیر آرمان‌های او زندگی کنیم؟

اربعین در منطق شیعه، پاسخ به همین پرسش است. زینب کبری (س) نگذاشت عاشورا در کربلا دفن شود. او نشان داد که پس از شهادت، مأموریت دیگری آغاز می‌شود: روایت حقیقت. از همین رو، اربعین را می‌توان «پیروزی حافظه بر فراموشی» دانست. پیکر شهید به خاک سپرده می‌شود؛ اما پیام او نباید دفن شود. نام شهید ممکن است در سنگ مزار ثبت شود؛ اما اندیشه او باید در وجدان انسان‌ها ثبت گردد. و مراسم ممکن است در یک روز پایان یابد؛ اما عهد با حقیقت باید ادامه پیدا کند.

سخن پایانی

امروز اربعین شهادت امام شهید حضرت آیت‌الله سید علی خامنه‌ای می‌تواند نه پایان یک دوره سوگواری، بلکه آغاز یک مرحله تازه از گفت‌وگوی ایران با جهان باشد؛ گفت‌وگویی درباره معنویت، عدالت، استقلال، کرامت انسان، مقاومت در برابر ظلم و مسئولیت اخلاقی قدرت.

برای ما که در فضای گفت‌وگوی بین‌المللی ادیان می‌اندیشیم، اربعین می‌تواند یک پیام روشن داشته باشد:

ما شهیدان خود را تنها با گریستن به یاد نمی‌آوریم؛ با ادامه دادن راه حقیقت آنان به یاد می‌آوریم.

شاید بتوان فلسفه اربعین را در یک جمله خلاصه کرد:

چهل روز پس از شهادت، زمان آن است که بپرسیم شهید چه چیزی را با خود نبرد، بلکه چه چیزی را برای ما به امانت گذاشت.

و پاسخ، شاید همین باشد: ایمان، مسئولیت، وحدت و امید به آینده. اربعین، در این معنا، شمارش روزهای پس از شهادت نیست، آغاز شمارش نسل‌هایی است که باید پیام شهید را به آینده برسانند.

از پایانِ ظاهری تا آغازِ عصری نو

آغاز امامت حضرت مهدی (عج)؛ آنگاه که نور در تاریخ استمرار یافت

جوزیه آیلو؛ پژوهشگر ایتالیایی

در روز نهم ربیع الاول، آغاز امامت آخرین حجت الهی، حضرت ولی عصر، امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، گرمی داشته می‌شود. این انتقال بزرگ، حقیقتی عمیق را در خود نهفته دارد: حق، وابسته به ظهورِ ظاهریِ حامل آن نیست. ممکن است امام از دیدگان انسان‌ها غایب باشد، اما غیبت به معنای فقدان هدایت نیست. تاریخ بشر عرصه قدرت، حکومت، نهادها و لشکرهاست؛ اما مکتب امامت یادآور می‌شود که در ورای این مناسباتِ ظاهری، حقیقتی الهی در جریان است و هدایت الهی هرگز از زمین گسسته نمی‌شود.

با شهادت حضرت امام حسن عسکری (ع) در هشتم ربیع الاول سال ۲۶۰ هجری قمری، در نگاهِ ظاهریِ دشمنان اهل بیت (ع) گویی فصل دیگری از فشار و سرکوب به پایان رسیده بود. آنان می‌پنداشتند با شهادت امام عسکری (ع)، سلسله امامت را نیز می‌توانند تحت کنترل خود درآورند؛ اما درست در همان نقطه‌ای که قدرت‌هایِ ظاهری گمان می‌کردند به پایان راه رسیده‌اند، امامت وارد مرحله‌ای تازه، عمیق و سرنوشت‌ساز شد.

از این منظر، غیبت حضرت ولی عصر (عج) صرفاً به معنای پنهان بودن یک انسان از نگاه مردم نیست؛ بلکه آزمونی بزرگ برای انسان است تا دریابد که حقیقت، منحصر در امور محسوس و قابل مشاهده نیست. امام غایب، امام حاضر است؛ حضوری که در مرتبه‌ای فراتر از ادراک عادی انسان قرار دارد.

از همین جاست که معنای امامت حضرت مهدی (عج) برای همه تاریخ آشکارتر می‌شود. در منطق اسلام ناب، تاریخ صرفاً مجموعه‌ای از حوادث مادی و تصادفی نیست؛ تاریخ دارای جهت، معنا و وعده است. ممکن است شبِ ظلمانی طولانی شود، ساختارهای قدرت شکست‌ناپذیر به نظر برسند و جامعه‌ای دوران‌های طولانی غفلت و انحطاط را تجربه کند؛ اما در منطق امامت، رشته هدایت الهی هرگز گسسته نمی‌شود.

از این رو، آغاز امامت حضرت مهدی (عج) تنها یک مناسبت مذهبی نیست؛ بلکه تجدید عهد با امید است.

و امید در منطق توحیدی، خوش بینی صرف و یک حالت روانی نیست؛ بلکه یقین به این حقیقت است که آنچه در ظاهر جهان دیده می‌شود، آخرین و نهایی‌ترین حقیقت هستی نیست.

از کربلا تا دوران غیبت، و از دوران غیبت تا وعده ظهور و استقرار عدالت جهانی، یک حقیقت واحد امتداد یافته است: خون شهید، پایان تاریخ نیست؛ آغازگر مرحله‌ای تازه از تاریخ است.

امام حسین (ع) نشان داد که حقیقت را می‌توان حتی در هنگامی که ظاهراً همه جهان از آن روی گردانده است، پاس داشت. امام حسن عسکری (ع) نیز امانت امامت را در یکی از دشوارترین دوره‌های تاریخ به حجت پس از خویش سپرد.

از این رو، امامت حضرت مهدی (عج) استمرار همان نور الهی است؛ نوری که از محدودیت‌های تاریخ ظاهری فراتر می‌رود و آینده بشریت را به سوی تحقق وعده الهی هدایت می‌کند.

در نهایت، گرامی‌داشت آغاز امامت حضرت ولی عصر (عج) یادآور این حقیقت بزرگ است که تاریخ از آن خداست، نه قدرت‌هایی که برای مدتی کوتاه بر آن حکومت می‌کنند.

و شاید عمیق‌ترین پیام ربیع‌الاول همین باشد:

آنجا که انسان‌ها گمان می‌کنند پایان فرا رسیده است، خداوند ممکن است آغاز مرحله‌ای تازه را رقم زده باشد.

و برای مسلمانان شیعه‌ای که در غرب زندگی می‌کنند، این مناسبت می‌تواند معنایی عمیق‌تر نیز داشته باشد. زندگی در سرزمین غروب لزوماً به معنای دور بودن از نور نیست؛ بلکه می‌تواند به معنای آن باشد که انسان در جایی مأمور به پاسداری از نور شود که زبان آن برای بسیاری از انسان‌ها دیگر آشنا نیست. در افق معنوی اسلام، غرب را می‌توان عرصه‌ای برای آزمون نیز دانست؛ جایی که خطر کم‌رنگ شدن یاد و حقیقت عالم معنا وجود دارد، اما دقیقاً از همین رو، حضور آگاهانه مؤمن معنایی ویژه پیدا می‌کند. برای شیعه‌ای که در اروپا زندگی می‌کند، امامت حضرت مهدی (عج) تنها وعده‌ای برای آینده‌ای دور یا برای سرزمینی خاص نیست؛ بلکه معیاری برای زیستن در زمان حال است. بودن در غرب می‌تواند به معنای آن باشد که انسان در متن جهان مدرن، حافظ یاد امامت، عدالت و انتظار باشد و با شیوه زندگی خویش نشان دهد که نور، متعلق به یک جغرافیای خاص نیست و هیچ غروبی نمی‌تواند انسان را از روی آوردن دوباره به مشرق حقیقت بازدارد.

حدیث ہفتہ

قال الإمام الحسن العسکری (عليه السلام):

إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بَيْنَ حُجَّتِهِ مِنْ سَائِرِ خَلْقِهِ بِكُلِّ شَيْءٍ، وَيُعْطِيهِ اللُّغَاتِ،
وَمَعْرِفَةَ الْأَنْسَابِ وَالْأَجَالِ وَالْحَوَادِثِ، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَمْ يَكُنْ بَيْنَ الْحُجَّةِ
وَالْمَحْجُوحِ فَرْقٌ.

امام حسن عسکری (ع) فرمود:

همانا خداوند متعال، حجت و خلیفه خود را برای بندگانش الگو و دلیلی روشن قرار داد،
همچنین خداوند حجت خود را ممتاز گرداند و به تمام لغت ها و اصطلاحات قبائل و اقوام
آشنا ساخت و انساب همه را می شناسد و از نهایت عمر انسان ها و موجودات و نیز جریات
و حادثه ها آگاهی کامل دارد و چنانچه این امتیاز وجود نمی داشت، بین حجت خدا و بین
دیگران فرقی نبود.

(الکافی، ج ۱، ص ۵۱۹، ح ۱۱)

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

پاکستان، آزادی سه مسیحی متهم به کفر گویی

اقدام مقامات پاکستان به بازداشت، بر اساس یک قانون جزایی به نام قانون ضد کفرگویی است که از دهه ۸۰ (۱۹۸۰) اجراء می شود و حتی می تواند به اشد مجازات منتهی شود.. اما مسئله این سه مسیحی آزاد شده همچنین نشان دهنده این است که چگونه مداخله مسئولان نه نیروهای انتظامی و رهبران دینی می تواند مانع از خشونت های بین ادیان و تعقیب و آزار شود.

در استان پنجاب، یکی از پر جمعیت ترین مناطق پاکستان با حضور بیشترین غسل تعمید داده شده، سه مسیحی توقیفی، توسط پلیس، آزاد شدند. آنها به اتهام توهین به قرآن بازداشت شده بودند، اما مقامات ثابت کردند که اتهام به دنبال یک اختلاف شخصی بود و نه برای جرم کفرگویی. این حادثه بار دیگر خطرات مرتبط به اتهامات جعلی کفرگویی را آشکار می کند، که پلیس را مجبور به باز کردن پرونده کرده و در بسیاری موارد (بیش از ۲۳۰۰ مورد، تاکنون و با ۷۵۰ ساعت در زندان) به بازداشت متهم منجر می شود.

دعای پاپ برای ماه اوت

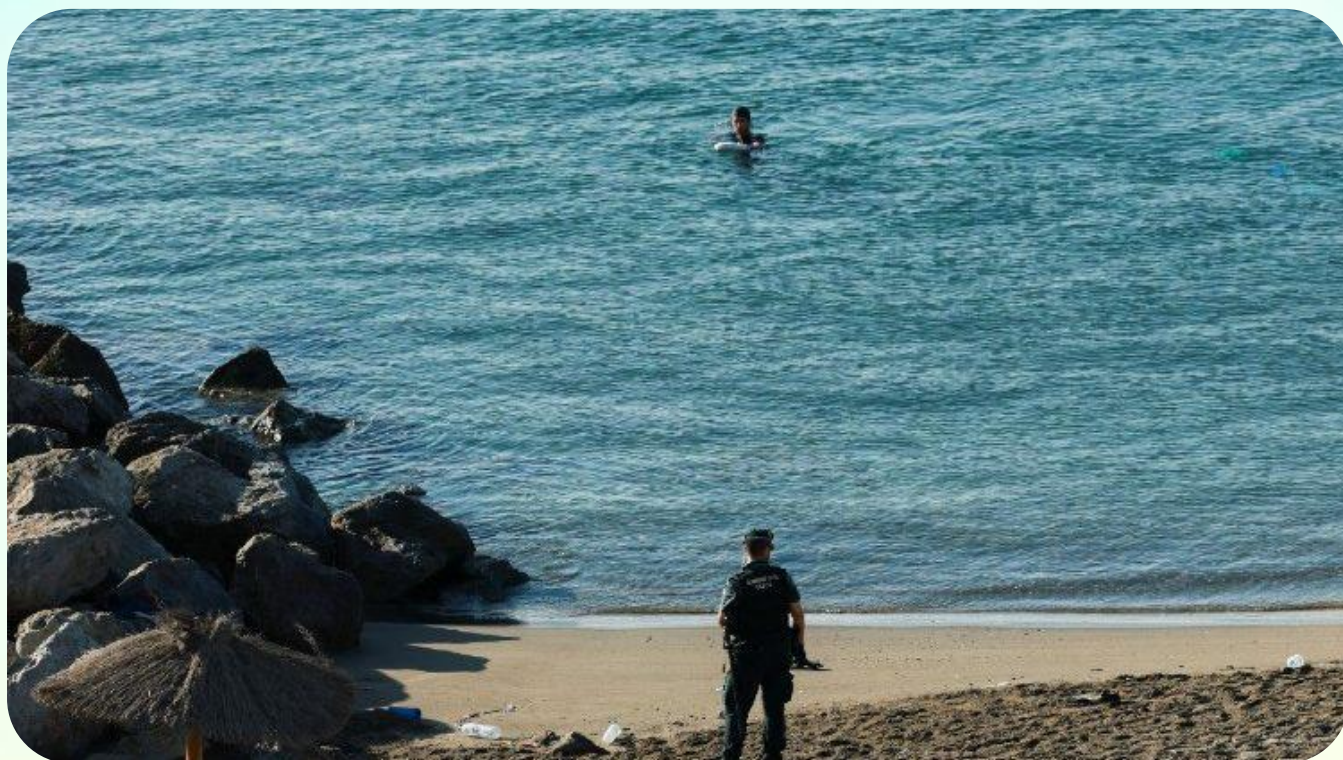
دعای پاپ برای جامعه شهری است که در برخی نقاط جهان بسیار زیاد و به ۴۰ میلیون نفر می‌رسید، برای مثال جاکارتا، داکا یا توکیو.

به گفته شبکه جهانی دعای پاپ، تقریباً ۴۵ درصد جمعیت جهانی در مناطق شهری زندگی می‌کند. به این طریق شهرهای بزرگ یکی از میدان‌های اصلی بشارت در دوران ما هستند.

۳۱ ژوئیه - شبکه جهانی دعای پاپ، با همکاری نهاد اطلاع رسانی واتیکان اعلام کرد موضوع دعا پاپ برای ماه اوت، "بشارت در شهرها" نام دارد.

در این دعای آمده است: "ای عیسی ما را در شهرها، شاهدان خود قرار بده، مبلغینی شجاع و خلاق، که با صرف زندگی خود عشق تو را بشارت دهند".

پاپ در مورد مسئله جزیره سئوتا: راه حلی صلح آمیز

لئون چهاردهم سپس در مورد جنگ ها در جهان گفت: به دعا برای صلح ادامه می دهیم تا در جهان جنگ ها متوقف شود و راه حل های دیپلماتیک برای درگیری ها یافته شود. همه قربانیان خصومت ها، بخصوص بی دفاع ترین ها مانند کودکان، سالخورده گان و بیماران را به یاد می آوریم. خداوند کسانی که رنج می برند را تسلی دهد.

۲ اوت پاپ در جریان مراسم عبادی در میدان سن پی یترودر مورد مسئله مهاجرین در جزیره سئوتا اسپانیا و جنگ ها در جهان سخنرانی کرد.

لئون چهاردهم گفت: با نگرانی وضعیت هشدار دهنده در جزیره سئوتا اسپانیا را دنبال کرده و به واسطه حضرت مریم، از خدا درخواست می کنم تا برای مهاجرین راه حل های صلح، ثبات و عدالت یافته شود (بیش از ۷۰ هزار مهاجر مراکشی به طور غیرقانونی به آنجا رفته و سپس توسط دولت اسپانیا مجبور به بازگشت شدند).

حمله به کلیسا، در نیجریه

یکشنبه گذشته در حالی که مراسم دعاء در کلیسایی در جریان بود، حداقل ۷ مرد مسلح با یورش به این مراسم، با ایجاد وحشت میان مسیحیان، ۳ نفر از جمله یک طلبه، یک معلم آموزش تعلیمات دینی و یک مسیحی دیگر را ربودند، که یکی از آنها موفق به آزاد کردن خود شد. علاوه بر این واقعه غم انگیز، خبر کشته شدن یک کشیش یسوعی نیز رسماً تأیید شد.

۴ اوت - در جنوب شرقی نیجریه یک گروه مردان مسلح در جریان مراسم عبادی به کلیسایی حمله کرده و ۳ مسیحی را ربودند.

یکشنبه دیگری از ترس در میان مسیحیان نیجریه سپری شد، در این کشور خشونت در مناطق مختلف، جامعه دینی و مدنی را تحت تاثیر قرار می دهد. از حمله به کلیسا در جریان مراسم عشاء ربانی گرفته تا کشتن یک کشیش در منطقه مرکزی و حتی حمله به یک دهکده در ایالت زامفر، این تصویری از نیجریه را نشان می دهد.

کاردینال پارولین: امروزه قدرت جایگزین گفتگو شده است

وی افزود: "حق آزادی بیان، آزادی وجدان، آزادی دینی و حتی حق حیات به نام دیگر حقوق ظاهراً جدید محدود شده، با این نتیجه که چارچوب حقوق بشر در حال از دست دادن اهمیت خود است و جای خود را به ایدئولوژی، قدرت و ظلم می‌دهد".

نخست وزیر واتیکان در ادامه از مقامات مدنی و کلیسایی درخواست کرد تا "جامعه‌ای عادلانه‌تر، برادرانه و همبسته را ساخته، نابرابری‌ها و فساد را از بین ببرند.

۴ اوت - کاردینال پی یتر پارولین نخست وزیر واتیکان در جریان سفر به کشور گواتمالا در دیدار با هیات‌های دیپلماتیک از جامعه بین‌الملل دعوت کرد به آن "دیپلماسی گفتگو" که امروزه "دیپلماسی قدرت" جایگزین آن شده بازگردد و به حقوق بشر مانند آزادی دینی، بیان، وجدان و حق حیات که به نظر می‌رسد در وضعیت کنونی جهانی اهمیت خود را از دست داده احترام بگذارد.

نودمین سالگرد روابط دیپلماتیک میان واتیکان و گواتمالا

کاردینال پی یترو پارولین نخست وزیر واتیکان به مناسبت نودمین سالگرد روابط دیپلماتیک میان واتیکان و گواتمالا به این کشور سفر کرد.

وی در مراسم عبادی در پایتخت این کشور گفت: آرزوی ابلاغ خبر خوش انجیل ما را بسوی درآغوش گرفتن همه بشریت سوق می دهد و دیگر نباید هیچ راهی را که می تواند به ساختن جامعه ای عادلانه، برادرانه و همبسته منتهی شد را بست.

به نوشته این وب سایت، سفر ۴ روزه کاردینال پارولین تایید کننده پیوندهای تاریخی دوستی، همکاری و گفتگو با این کشور آمریکای لاتینی است. در این سفر نخست وزیر واتیکان سلام گرم پاپ را به ملت گواتمالا ابلاغ کرد و گفت: خدا هرگز این ملت و کلیسای آن را به حال خود رها نکرده است.

نخست وزیر واتیکان در جریان این سفر با رئیس جمهور، هیات های دیپلماتیک، وزیر امور خارجه و نمایندگان مردم بومی دیدار و گفتگو کرد.

سفر نخست وزیر واتیکان به مکزیک

کاردینال پارولین در جریان برگزاری مراسم عبادی با مادران بسیاری که هنوز در جستجوی فرزندان مفقود شده خود هستند، اظهار همدردی کرد و گفت در زمانی که در آن بلای جنگ، وحشت از گرسنگی و تخریب ناشی از خشونت شدیداً تکرار می شود، باید به خدا وفادار باقی ماند.

کاردینال پی یتر پارولین نخست وزیر واتیکان بعد از سفر ۴ روزه خود به گواتمالا به مناسبت نودمین سالگرد روابط دیپلماتیک، سپس به کشور مکزیک سفر کرد.

وی که به دعوت مقامات سیاسی و کلیسایی به مکزیک سفر کرده است در جریان این سفر ۳ روزه که یکشنبه پایان می یابد، با رئیس جمهور، وزیر کشور، وزیر امور خارجه، رئیس شورای اساقفه و دیگر مقامات کلیسایی دیدار و گفتگو می کند.

برنامه سفر پاپ به آمریکای لاتین

سفر به آمریکای لاتین پس از سفر به ترکیه و لبنان در نوامبر ۲۰۲۵، شاهزاده نشین موناکو در ماه مارس، آفریقا در ماه آوریل، اسپانیا در ماه ژوئن، همه در سال ۲۰۲۶ انجام شد که به آنها سفر به فرانسه از ۲۵ تا ۲۸ سپتامبر آینده افزوده می شود.

۵ اوت - دفتر مطبوعاتی مقر مقدس اعلام کرد پاپ در ششمین سفر بین المللی خود از ۶ تا ۱۷ نوامبر امسال از کشورهای اروگوئه (۶ تا ۸ نوامبر)، آرژانتین (۸ تا ۱۱ نوامبر) و پرو (۱۱ تا ۱۷ نوامبر) دیدن می کند.

کنگره انجمن کاتولیکی جهانی برای اطلاع رسانی

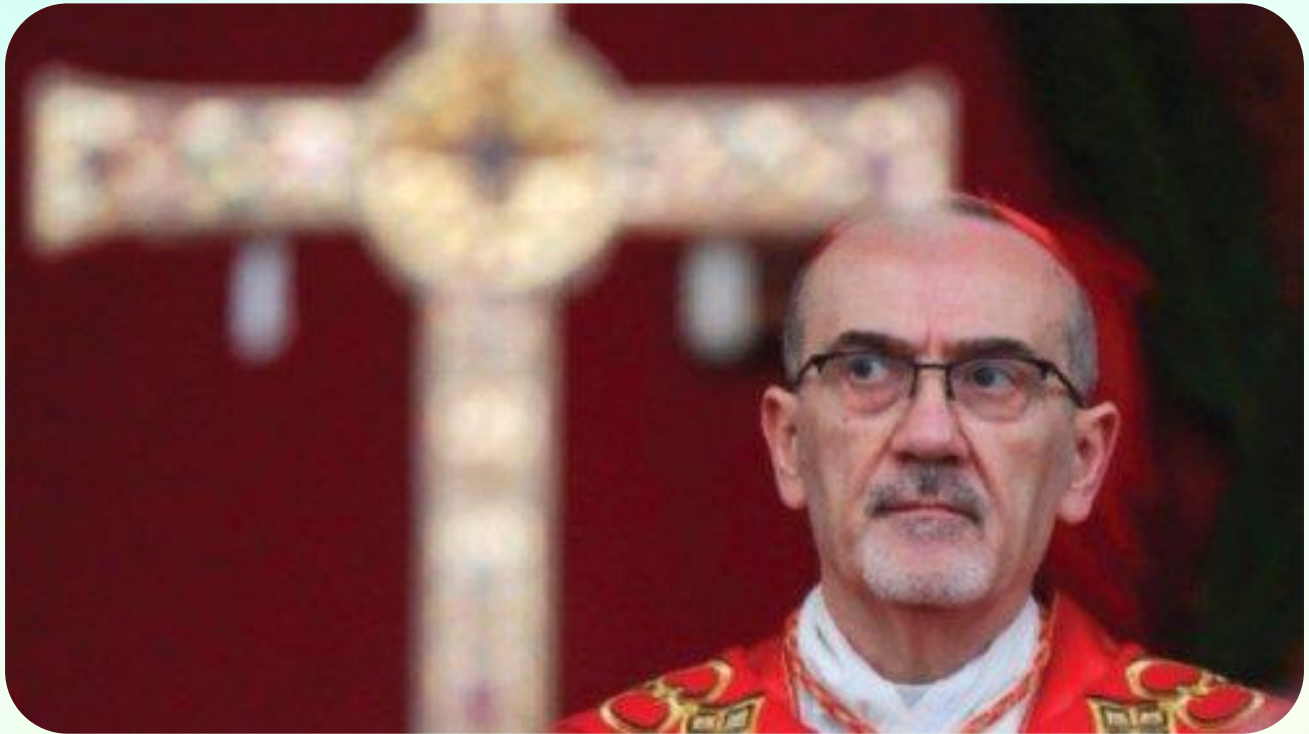

در این گردهمایی همچنین در مورد موضوعات مختلفی مانند دادن صدا به بی‌صدایان، چالش‌های انسان‌شناختی ناشی از هوش مصنوعی، حفاظت از خردسالان در فضای مجازی، ترویج صلح و مراقبت از خلقت، گفتگو کردند.

سابقه خبر- پاپ در پیامی به این گردهمایی تاکید کرد که در دوران کنونی بخش زیادی از زندگی بشریت "توسط فناوری دیجیتال و اینترنت هدایت می‌شود".

کنگره انجمن کاتولیکی جهانی برای اطلاع رسانی که تا ۸ اوت در کشور رواندا در حال برگزاری است در اولین روز خود اعلام کرد که رسانه‌های کاتولیکی باید ابزارهای اطلاع رسانی و بشارت باشند.

سفر پاتریارک اورشلیم به ایتالیا

کاردینال در ادامه گفت پاپ بسیار نزدیک به ما است و از آنچه می گذرد بسیار مطلع است.

پاپ قطعاً اول و آخر به سرزمین مقدس سفر خواهد کرد. اما سفر باید در شرایط مناسب انجام شود.

من برای افتتاح خانه جهانی دوستی و امید (la Global House of Friendship and Hope)، مرکزی برای تحقیقات مربوط به گفتگوی بین ادیان، دعا و شنیدن متقابل، به اسیسی آمده ام.

کاردینال پیر باتیستا پیتزابالا پاتریارک آیین لاتین اورشلیم در سفری به شهر اسیسی ایتالیا، همزمان با سفر پاپ به این شهر، با رسانه های واتیکانی در مورد وضعیت در سرزمین مقدس (خاورمیانه)، افتتاح محلی برای گفتگوی بین ادیان و احتمال سفر پاپ به سرزمین مقدس، مصاحبه ای انجام داد.

وی گفت در اورشلیم و سرزمین مقدس مردم در شرایطی با تنش زیاد زندگی می کنند، اگرچه در دوران جنگ و بمباران های سراسری نیستیم. اما خشونت در روابط در غزه، کرانه باختری، (رژیم غاصب صهیونی) اسرائیل و فلسطین دیده می شود. همه از این وضعیت نه جنگ نه صلح خسته شده اند، مسیحیان خواستار صلح هستند.

بیانیه مشترک نخستین دیدار مسیحی - کنفوسیوسی

در پایان نخستین دیدار نمایندگان مسیحی - کنفوسیوسی، ۴ و ۵ اوت، در دانشگاه کاتولیکی سئول در کره جنوبی، بیانیه مشترکی توسط نمایندگان فیما بین منتشر شد.

در بخشی از این بیانیه آمده است: یک همکاری "مداوم میان مسیحیان و کنفوسیوسی ها"، از طریق تحقیق، آموزش، گفتگو و ابتکارات عملی برای مقابله با "چالش های ضروری" جهان امروز، مانند از هم گسیختگی اجتماعی، تنهایی، مهاجرت های اجباری، نابرابری ها، تخریب محیط زیست، جنگ و تبعیض ها و حتی توسعه سریع هوش مصنوعی.

در ادامه آمده است، این ها چالش هایی هستند که "نمی توان فقط با فناوری و اقتصاد با آنها مقابله کرد"، بلکه "خرد اخلاقی، معنویت عمیق، احساس تعلق به جامعه و تعهدی نو برای کرامت هر انسان و خیر عموم را می طلبند".

این گردهمایی توسط نهاد واتیکانی گفتگوی بین ادیان و با همکاری شورای اساقفه کره جنوبی و آکادمی کنفوسیوس این کشور برگزار شد که در آن کاردینال کوواکاد رئیس نهاد گفتگوی بین ادیان واتیکان نیز شرکت داشت.

دیدار پاپ با گروهی از جوانان کاتولیک

وی در این مراسم عبادی با حضور ۵ هزار نفر، از جوانان دعوت کرد تا برای "پیروزی بر تسلیم و ترس و نوشتن صفحات جدید تاریخ، دنباله رو مسیح باشند. قدیس فرانسیس نمونه ای برای تقلید است.، اروپا و سراسر جهان در نسل های جدید، در جستجوی قدیسین جدید و فعالان صلح باشند".

لئون چهاردهم در جریان سفر یک روزه خود به شهر اسیسی برای دیدار با جوانان کاتولیک شرکت کننده در میتینگ ۲۰۲۶ جوانان فرانچسکن، گفت انقلاب انجیل دیوارهایی که انسان ها را از یکدیگر جدا می کنند را فرو می ریزد.

پاپ به فرانسه سفر می کند

پاپ در این سفر دیدارهای بیشماری خواهد داشت و همچنین قرار است با گروهی از قربانیان سوء استفاده جنسی دیدار نماید. وی در جریان این سفر ۹ سخنرانی و سه مراسم عبادی برگزار خواهد نمود.

۷ اوت - دفتر مطبوعاتی مقرر مقدس با انتشار بیانیه ای اعلام کرد پاپ در سفری ۴ روزه، از ۲۵ تا ۲۸ سپتامبر؛ در پنجمین سفر بین المللی خود از کشور فرانسه بازدید می کند.

در ادامه این بیانیه آمده است لئون چهاردهم در جریان این سفر از پاریس، شهر لورد قلب مریمی فرانسه (محل ظهور حضرت مریم در سال ۱۸۵۸) و شهر متس، زادگاه روبر شویمان، یکی از پدران بنیانگذار اتحادیه اروپا، دیدن می کند.

وزیر امور خارجه واتیکان عازم مسکو می شود

این خبرگزاری یادآوری کرد که کاردینال متئوزوپپی رئیس شورای اساقفه ایتالیا و فرستاده ویژه پاپ (فرانسیس و سپس لئون چهاردهم) برای اوکراین، خود را برای سفر تازه ای به مسکو در ماه سپتامبر آماده می کند.

در پایان خبر آمده است در ماه ژوئیه وزیر امور خارجه واتیکان به کی یف سفر کرد.

به نوشته خبرگزاری روسی تاس، مون سینیور پل ریچارد گالاگر وزیر امور خارجه واتیکان ۲۰ اوت به مسکو سفر می کند.

آخرین سفر گالاگر به مسکو مربوط به قبل از جنگ در اوکراین است که ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ آغاز شد.

پایان «سردی روابط» بر سر پرونده خاشقجی؛

چرخش مهم در روابط ترکیه و عربستان

او برای دریافت مدارک لازم جهت ازدواج با نامزد ترک خود، خدیجه چنگیز، به کنسولگری مراجعه کرده بود. پیکر خاشقجی هرگز پیدا نشد. تحقیقات نشان می‌دهد که جسد او احتمالاً توسط گروهی که از ریاض به استانبول اعزام شده بود، قطعه‌قطعه و سپس در اسید حل شده است. نام، نام خانوادگی و تصاویر افرادی که مظنون به دست داشتن در این قتل بودند، در آن زمان منتشر شد. اردوغان در آن دوره، مقام‌های «بالاترین سطوح خاندان سلطنتی» عربستان را به شدت مورد اتهام قرار داد و آنها را عامل اصلی پشت پرده قتل معرفی کرد. این پرونده برای مدتی موجب قطع روابط نزدیک میان محمد بن سلمان و اردوغان شد.

امضای توافق اخیر به نظر می‌رسد به‌طور نهایی به دوره سردی کامل روابط میان رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، و محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، پس از قتل جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار و منتقد سعودی، در سال ۲۰۱۸ در کنسولگری عربستان در استانبول پایان داده باشد. در فاصله سال‌های ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۳، دو کشور با توجه به منافع مشترک و متقابل، روند نزدیک شدن دوباره به یکدیگر را آغاز کرده بودند. اما توافقی که در مکه به امضا رسید، اکنون ترکیه و عربستان سعودی را به متحدان واقعی یکدیگر تبدیل می‌کند. جمال خاشقجی در دوم اکتبر ۲۰۱۸، پس از ورود به کنسولگری عربستان سعودی در استانبول ناپدید شد.

سوریه: انفجار بمب در یک اتوبوس در نزدیکی دمشق؛ ۱۴ نفر زخمی شدند

منطقه جرمانا که اکثریت جمعیت آن را دروزی ها تشکیل می دهند و جمعیت مسیحی قابل توجهی نیز در آن زندگی می کند، در بهار سال ۲۰۲۵ شاهد چندین مورد خشونت بود. این منطقه همچنین در اوایل ژوئیه ۲۰۲۶ بار دیگر شاهد افزایش تنش ها بوده است.

در پی انفجار روز پنجشنبه مورخ ۶ اوت، در یکی از حومه های دمشق، پایتخت سوریه، دست کم ۱۴ نفر زخمی شدند. بر اساس گزارش تلویزیون دولتی سوریه، به نقل از یک مقام امنیتی، این انفجار در منطقه جرمانا رخ داده و علت آن انفجار یک بمب جاسازی شده در داخل یک مینی ون مورد استفاده به عنوان تاکسی بوده است.

یک دلار؛ آغاز ساخت ۲۱۹ کلیسا در اندونزی

هدف این بنیاد تنها ساخت کلیسا نیست، بلکه تقویت ایمان، ایجاد امید و حمایت از جوامع کاتولیک محروم است. بنیاد مذکور همچنین با توجه به فرهنگ‌های محلی، از معماری بومی در ساخت برخی کلیساها استفاده می‌کند و برای کودکان خانواده‌های کم‌برخوردار بورسیه تحصیلی فراهم می‌کند. این طرح عمدتاً با مشارکت کاتولیک‌های غیرروحانی تأمین می‌شود و گرگوری امیدوار است فعالیت‌های آن در آینده به دیگر مناطق جهان نیز گسترش یابد.

به دنبال گزارش این روزنامه مورخ ۷ اوت ۲۰۲۶، آلبرتوس گرگوری تان (Albertus Gregory Tan)، بنیان‌گذار بنیاد Vinea Dei و پلتفرم دیجیتالی Jala Kasih، از تجربه‌ای گفت که بیش از ده سال پیش مسیر فعالیت‌های او را تغییر داد. او در زمانی که به دلیل کمبود منابع مالی قصد داشت فعالیت خود را متوقف کند، نامه‌ای ناشناس حاوی یک دلار و پیامی برای ادامه مسیر دریافت کرد. از آن زمان، بنیاد Vinea Dei و پلتفرم Jala Kasih به ساخت ۲۱۹ کلیسا و عبادتگاه یا نمازخانه در مناطق دورافتاده اندونزی کمک کرده‌اند.

درخواست پاپ برای پایان جنگ روسیه و اوکراین

پاپ در پایان گفت: در مقابل دردهای بی شمار، درخواست می کنم تا به قوانین بشردوستانه احترام گذاشته شود و حملات متقابلی که اهداف غیر نظامی را مورد حمله قرار می دهند، قطع شود.

سابقه خبر - مون سینیور پل ریچارد گالاگر وزیر امور خارجه واتیکان ۲۰ اوت به مسکو سفر می کند. آخرین سفر گالاگر به مسکو قبل از جنگ در اوکراین بود. کاردینال متئو زوپپی رئیس شورای اساقفه ایتالیا و فرستاده ویژه پاپ (فرانسیس و سپس لئون چهاردهم) برای اوکراین، خود را برای سفر تازه ای به مسکو در ماه سپتامبر آماده می کند. در ماه ژوئیه وزیر امور خارجه واتیکان به کی یف سفر کرد.

۹ اوت - پاپ در مراسم عبادی در میدان سن پی یترو از ادامه جنگ میان روسیه و اوکراین و درگیری در سودان اظهار نگرانی کرد و خواستار قطع حملات به غیر نظامیان شد.

پاپ لئون چهاردهم در ادامه سخنرانی از اوکراین و روسیه درخواست کرد تا با اهمیت دادن به دیپلماسی و گفتگو، راه را برای صلح هموار کنند.

وی با اظهار تأسف از حملات متقابل که در آن غیرنظامیان از جمله کودکان اولین قربانیان هستند، افزود: جنگ نتیجه ای ندارد مگر افزایش رنج های مردم. وقت آن رسیده است که به این چرخه خشونت پایان داده شود. من در کنار خانواده های قربانیان، مجروحین و همه کسانی هستم که به علت درگیری جاری رنج می برند.

اطلاع رسانی در خدمت انجیل

. به گفته پاپ لئون چهاردهم باید تمدن عشق را ساخت،
وظیفه‌ای که می‌تواند "آجر به آجر" توسط شاگردانی که دوربین،
میکروفون و لپ‌تاپ حمل می‌کنند، انجام شود: مردان و زنانی
که اعتقاد دارند شاگردی عیسی باید مقدم بر دیده شدن باشد.

کنگره انجمن کاتولیکی جهانی در سومین و آخرین نشست خود
در مورد توجه به نظرات مذهب‌یون زن کاتولیک در کلیسا و جامعه
گفتگو کرد. موضوع این کنگره که با پیام پاپ آغاز به کار کرد،
"اطلاع رسانی دیجیتال برای هماهنگی فرهنگی و رفاه زیست
محیطی، است.

در جریان کنگره انجمن کاتولیکی جهانی در رواندا، سراسقف
فورتوناتوس نوآچوکو دبیر نهاد واتیکانی تنصیر گفت از مسیحی
که اطلاع رسانی می‌کند، خواسته می‌شود تا قبل از هر چیز،
شاگرد عیسی باشد.

وی در مصاحبه با رسانه های واتیکانی افزود اطلاع رسانی
دیجیتالی فقط یک ابزار نیست، بلکه فضایی برای بشارت است
که در آن شاگردی عیسی باید مقدم بر دیده شدن باشد. وی افزود
امروزه بشریت در مقابل یک دو راهی قرار دارد: باقی ماندن در
جهانی تحت تاثیر سردرگمی، خودکفایی و شلوغی یا همکاری
برای ساختن دیوارهای شهری که در آن خدا و بشریت بتوانند با
هم زندگی کنند.

مصاحبه با رهبر کلیسای کاتولیک کلدانی عراق

۱۰ اوت - آقای پولیس سوم نونا، پاتریارک جدید کلیسای کاتولیک کلدانی عراق در مصاحبه‌ای در مورد وضعیت در این کشور صحبت کرد و بازگشت مسیحیان به عراق را چالشی بزرگ خواند.

وی برای جوانان (کاتولیک) که امید خود را از دست داده‌اند، برای بی‌ثباتی منطقه با درگیری میان آمریکا و ایران و ادامه مهاجرت مسیحیان که خانه‌های خود را رها کرده و به خارج می‌روند اظهار نگرانی کرد و گفت: از سال ۲۰۲۱ برای اولین بار قرار است اجلاس شورای اساقفه کاتولیک برگزار شود. در این گردهمایی در مورد وضعیت عراق صحبت می‌کنیم.

وضعیت از نظر امنیتی خوب است. با این همه تأثیرات منفی ناشی از تنش و درگیری میان آمریکا و ایران بخصوص در زمینه اقتصادی احساس می‌شود.

وی افزود: چالش بزرگ ما، مهاجرت جوانان مسیحی است که در نتیجه آن، آمار ازدواج‌ها بشدت کاهش یافته است. جوانان مسیحی بسیاری نمی‌خواهند در عراق تشکیل خانواده بدهند. زیرا قصد دارند کشور را ترک کنند. جوانان دیگری که اینجا می‌مانند هم به خاطر وضعیت نامعلوم کشور تمایلی به ازدواج ندارند.

کرانه باختری، درخواست کمک مسیحیان طیبه

(مبنی بر حملات رژیم غاصب صهیونی)

اسرائیلی ها زمین ها و مناطقی مسکونی در این دهکده را اشغال کردند. از جامعه بین الملل درخواست می کنیم تا عکس العمل نشان دهد و خواستار حمایت کلیسای جهانی از طریق دعا هستیم.

افرایم اسم قدیمی طیبه است که به گفته انجیل عیسی و حواریون به آنجا پناه بردند.

ساکنان دهکده تاریخی مسیحی نشین طیبه در فلسطین بار دیگر در درخواست کمک برای جلوگیری از حملات ساکنان شهرک های اسرائیلی اعلام کردند: ما را در مقابل این حملات تنها نگذارید.

کشیش کلیسای این دهکده گفت: طیبه را فراموش نکنید، طیبه نباید در میان سکوت محو شود.

پاپ: برای ایجاد صلح، فناوری و هوش مصنوعی باید خلع سلاح شوند

پاپ این موضوع را نیز در اولین رساله جامع خود، انسانیت باشکوه، برای "خلع سلاح" فناوری ها آورده است تا در خدمت خیر عموم باشند. این نهاد واتیکانی در بیانیه خود تاکید می کند که پاپ با این انتخاب می خواهد توجه همه را به مسئولیت اخلاقی سیاستمداران جلب کند و از همه بشریت دعوت می کند تا کرامت انسان را ترویج کرده و برای ساختن صلح کمک کنند، با مشارکت در "خلع سلاح فناوری".

۱۱ اوت - نهاد واتیکانی خدمت به پیشرفت جامع انسانی موضوع پیام لئون چهاردهم برای شصتمین روز جهانی صلح، اول ژانویه ۲۰۲۷، را اعلام کرد: "فناوری خلع سلاح شود، خدمت به صلح. سیاست به عنوان مسئولیتی بازدارنده".

امروزه هوش مصنوعی خلع سلاح شدن را می طلبد و باید از منطق هایی که آن را به ابزاری برای تسلط، انزوا و مرگ تبدیل می کنند، آزاد شود. همانند انرژی هسته ای باید در خدمت همه و خیر عموم قرار گیرد.

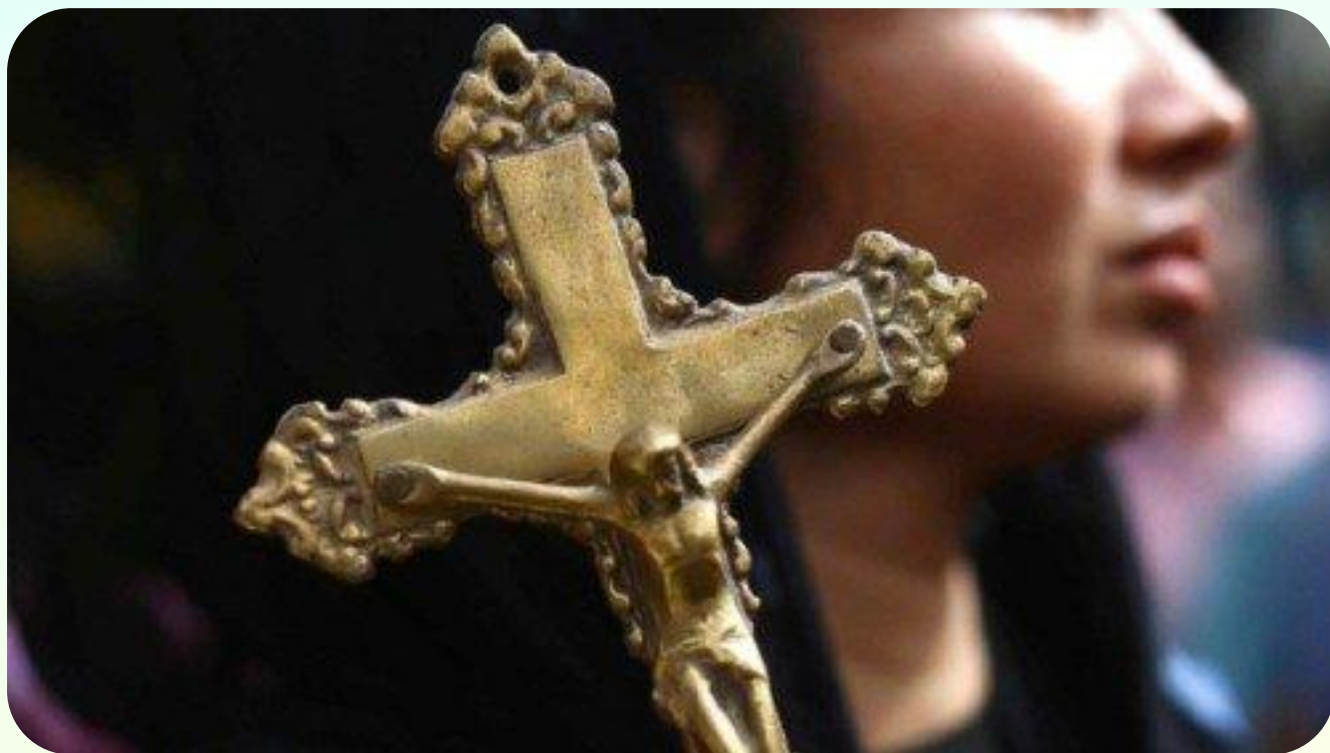
ابراز تاسف پاپ از زلزله در کلمبیا

این زلزله باعث بیش از ۱۳۰ کشته، بیش از ۵۰۰ مجروح و خسارات فراوانی به زیرساخت ها در شهرها و بسیاری از کلیساها شد. پاپ همچنین اطمینان داد که برای کشته شدگان و خانواده های آنان دعا کرده و از تلاش امدادگران تشکر کرد.

۱۱ اوت - پاپ در تلگرامی به امضاء کاردینال پی یترو پارولین نخست وزیر واتیکان "تاسف عمیق" خود را از خبر زلزله در کلمبیا، اعلام کرد.

تضمین حقوق واقعی اقلیت‌های پاکستان

۱۱ اوت یادآور سخنان محمدعلی جناح در سال ۱۹۴۷ است که بر آزادی و برابری همه شهروندان، بدون توجه به دین آنان، تأکید داشت.

شاهباز باتی، مدافع حقوق اقلیت‌ها، در سال ۲۰۱۱ به دلیل فعالیت‌هایش ترور شد و امروز نماد دفاع از آزادی دینی و کرامت انسان‌هاست. پیام این روز روشن است: "تنها احترام گذاشتن به اقلیت‌ها کافی نیست؛ باید از جان، آزادی و حقوق آنها نیز محافظت کرد".

در پاکستان، «روز ملی اقلیت‌ها» یادآور این است که اقلیت‌های دینی باید از حقوق واقعی و برابر برخوردار باشند. مسیحیان، هندوها، سیک‌ها و دیگر اقلیت‌ها خواستار نمایندگی سیاسی بیشتر و حفاظت در برابر خشونت و تبعیض هستند. سوءاستفاده از قوانین مربوط به توهین به مقدسات همچنان یکی از مشکلات جدی برای اقلیت‌هاست.

اهدای «جایزه دون تونینو بلو» به کاردینال پیتزابالا

در تاریخ ۱۲ اوت ۲۰۲۶، به همت بنیاد «دون تونینو بلو»، جایزه «دون تونینو بلو» به کاردینال پیرباتیستا پیتزابالا، پاتریارک لاتین اورشلیم، در کنار آرامگاه اسقف مولفتا در گورستان آلسانو، در استان لچه، اهدا شد. این بنیاد با هدف ترویج فرهنگ صلح، عدم خشونت و همبستگی فعالیت می‌کند و این جایزه امسال به سومین دوره خود رسید. پیتزابالا در سال ۲۰۲۴ نیز برای دریافت این جایزه انتخاب شده بود، اما به دلیل شرایط حساس سرزمین مقدس، امکان تعیین زمان برگزاری مراسم وجود نداشت. او به دلیل مواضع شجاعانه‌اش درباره جنگ و تأکید بر تفاوت مسئولیت میان «کسی که سلاح در اختیار دارد و کسی که تهدید می‌شود» و میان «اشغالگر و اشغال‌شده» شایسته این جایزه شناخته شد.

در دلایل اهدای جایزه همچنین آمده است که او «برای عشق به فقیرترین مردم آن سرزمین، از امنیت و آسایش خود چشم پوشیده است.» در این مراسم، از جمله اسقف ویتو آنجولی، اسقف اعظم جوانی ریکیوتی، رئیس ملی جنبش پکس کریستی، و دون لوئیجی چوتی، رئیس لیبرا، حضور داشتند و روزنامه‌نگار میمو موئولو اجرای مراسم را بر عهده داشت. این جایزه پیش‌تر در سال ۲۰۲۳ به کاردینال ماتئو زویی و در سال ۲۰۱۹ به دون لوئیجی چوتی، بنیان‌گذار گروه آبله و لیبرا، اهدا شده بود.

لبنان: پارلمان طرح قانونی برای لغو مجازات اعدام را تصویب کرد

آخرین اجرای حکم اعدام در این کشور خاورمیانه در سال ۲۰۰۴ انجام شده بود.

به گفته عادل نصار، وزیر دادگستری لبنان، این کشور «بار دیگر نقش پیشگام خود را در منطقه در دفاع از حقوق بشر به دست می‌آورد».

پارلمان بیروت امروز طرح قانونی برای لغو مجازات اعدام را تصویب کرد و به این ترتیب، لبنان نخستین کشور خاورمیانه خواهد بود که در این مسیر گام برمی‌دارد.

این قانون با رأی موافق اکثریت ۱۲۸ نماینده پارلمان به تصویب رسید و مقرر می‌کند که به جای مجازات اعدام، مجازات حبس ابد همراه با کار اجباری اعمال شود؛ این حکم حتی شامل جرایمی نیز خواهد شد که پیش از لازم‌الاجرا شدن قانون جدید مرتکب شده‌اند.

نیجریه؛ دو طلبه کاتولیک آزاد شدند

با آزاد شدن این دو نفر دیگر، گروگانی در دست های ربایندگان باقی نمی ماند. با این حال تنش در نیجریه همچنان بالا است. در شمال این کشور حداقل ۱۰ مامور پلیس و دو غیر نظامی در درگیری با گروهی مسلح کشته شدند. در درگیری دیگری ۱۷ مهاجم کشته شدند.

دو طلبه کاتولیک که ۲ اوت در جریان حمله به مراسم عبادی در کلیسایی در جنوب شرقی نیجریه ربوده شده بودند در عملیات ارتش و پلیس آزاد شدند.

به نوشته خبرگزاری کاتولیکی فیدس، در جریان این عملیات سه عضو باند مسئول این آدم ربایی بازداشت و یک نفر دیگر کشته شد.

کمک پاپ به زلزله زدگان کلمبیا

این مبلغ مستقیماً به شورای اساقفه کلمبیا اهداء شد. کمک های مالی دیگری به تدریج توسط پاپ ارسال می شود.

پاپ همچنین در جریان مراسم عبادی نیز با زلزله زدگان کلمبیا اعلام همدردی و برای آنها دعا کرد.

۱۲ اوت - احسان لئون چهاردهم به خرابی های ناشی از زلزله ۷,۴ ریشتری اخیر غرب کلمبیای مجروح نیز رسید.

پاپ از طریق نهاد واتیکانی توزیع احسان پاپ، در اولین مرحله از کمک رسانی، مبلغ ۱۰۰ هزار یورو برای خلیفه گری هایی که در اثر این زلزله صدمه دیده اند، ارسال کرد. در جریان زلزله اخیر تاکنون بیش از ۲۰۰ نفر کشته شده اند.

فرزندان از دین پدران خود پیروی نمی کنند

بنیاد تحقیقاتی ایسمو ایتالیا گزارشی در مورد فرزندان مهاجرین و پیروی آنها از دین پدرانشان منتشر کرده است که طبق آن فرزندان نسل اول کمتر مذهبی هستند و دین پدر خود را دنبال نمی کنند.

طبق این گزارش که با کمک دانشگاه های شهر میلان و بلونیا تهیه شد انتقال دین پدر به پسر در میان ایتالیایی ها و خارجی ها خودکار نیست که از این مورد کاتولیک ها مستثنی هستند. در استان شمالی لومباردی، تقریباً یک نفر از هر چهار نفر با سابقه مهاجرت (۲۳,۷٪) اظهار داشت که پیرو هیچ دینی نیست، این درصدی بیش از دو برابر ۱۱,۳٪ نسل های اول است.

این تحقیقات با نظرسنجی از ۲۸۰۰ نفر در سنین بین ۱۸ و ۶۵ سال تهیه شده است. همانطور که گفته شد این کاهش عقیده مذهبی در مورد فرزندان کاتولیک ها صدق نمی کند، که میان نسل های اول و دوم با رشد همراه است و از ۲۳,۶ به ۲۴ درصد افزایش یافته است.

در میان گروه های دینی، مهاجرین مسیحی بیشترین تعداد هستند و مهاجرین مسلمان ۳۱ درصد کل مهاجرین در ایتالیا را تشکیل می دهند.

یهودستیزی؛ شکایت ترامپ علیه دانشگاه هاروارد

به گفته وزارت دادگستری، اتهام این بود که مقامات هاروارد از دانشجویان یهودی و اسرائیلی در مقابل وقایع یهودستیزانه دفاع نکرده‌اند.

قاضی اعلام کرد که این اقدام دولت که در ماه مارس انجام شد، نتوانست ثابت کند که در حیاط دانشگاه حقوق مدنی نقض شده است.

به نوشته ارگان رسمی شورای اساقفه ایتالیا یک قاضی فدرال آمریکا شکایت دولت ترامپ علیه دانشگاه هاروارد رارد کرد.

شکایت در رابطه با موج تظاهرات طرفدار فلسطین در حیاط دانشگاه سرشناس هاروارد در اولین ماه‌های جنگ میان حماس و اسرائیل بود.

استرالیا، یک اسقف به جرم سوء استفاده جنسی محکوم شد

سیزدهم اوت - دادگاهی در غرب استرالیا اسقف کریستوفر آلن سانودرز، ۷۶ ساله، را به خاطر ارتکاب ۱۳ جرم جنسی علیه دو جوان بومی محکوم کرد.

اسقف تیم نورتون رئیس خلیفه گری برومه که سانودرز از سال ۹۶ تا ۲۰۲۱ مدیریت آنجا را برعهده داشت، با انتشار بیانیه ای ضمن همبستگی با قربانیانی که با شهادت و مقاومت به کشف این جرم کمک کردند، از نهادهای قضایی استرالیا تشکر کرد.

به نوشته وب سایت واتیکان نیوز، این زخم در سال ۲۰۲۰ آشکار گردید، زمانی که نخستین اخبار علنی شد و سپس در سال ۲۰۲۳ یک پرونده ۲۰۰ صفحه ای از مقامات کلیسایی استرالیا به نهاد واتیکانی دفاع از دکتین ایمان ارسال گردید. از طریق تحقیقات واتیکان بود که پلیس استرالیا توانست به مدارکی در مورد این اسقف دست یابد.

نیکاراگوئه؛ فشار دولت به کلیسا

در سال های بعد، کلیسا تحت نظر، محدودیت در برگزاری مراسم عبادی، بازداشت های غیر قانونی، اخراج ها، لغو شهروندی، توقیف املاک و بستن مجامع دینی قرار گرفت.

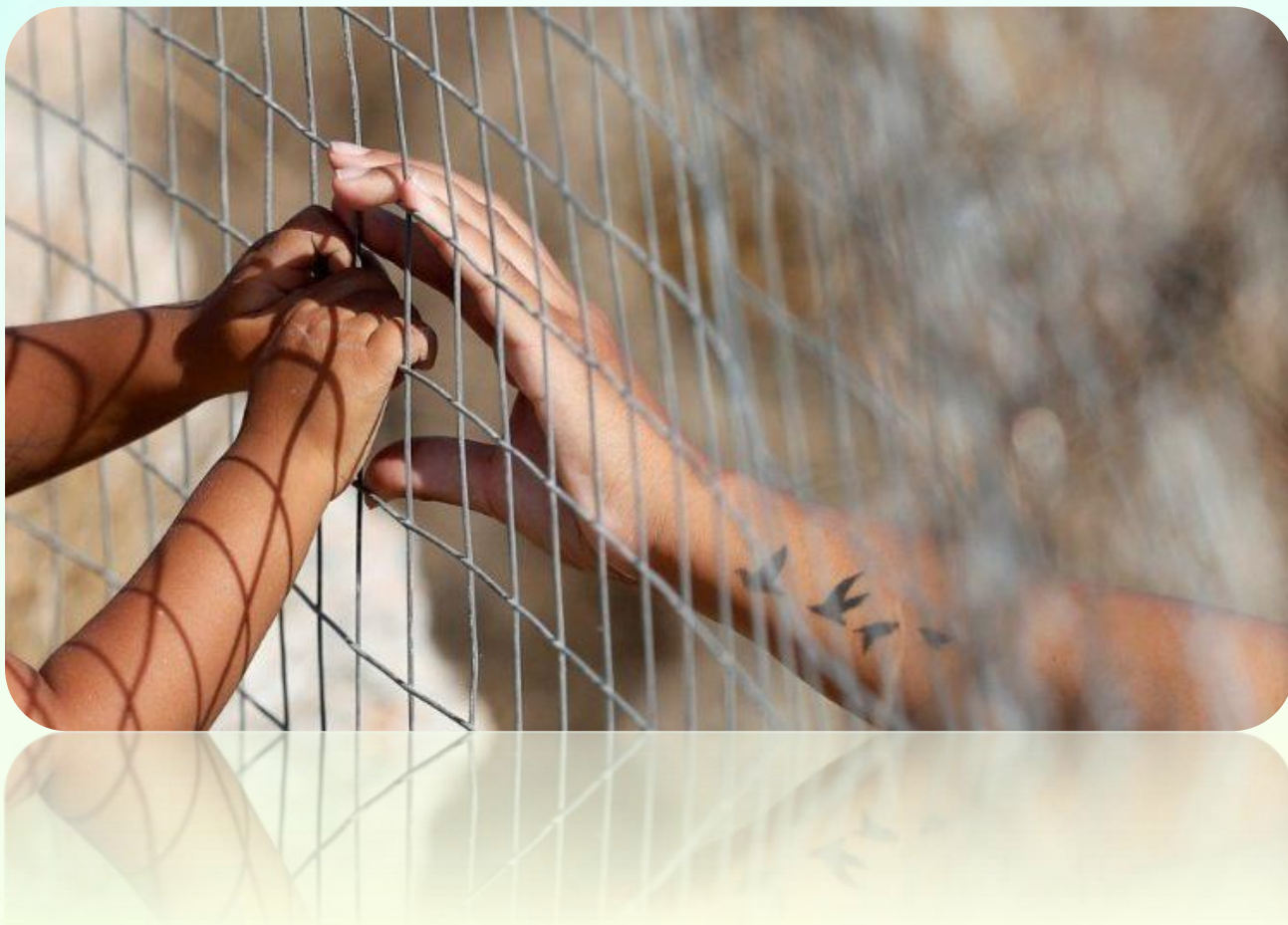
تاکنون ۲۶۱ مذهبی مجبور به ترک این کشور شده اند. در میان آنها، پس از بازداشت و محکومیت به ۲۶ سال و ۴ ماه زندان به جرم "خیانت به وطن"، اسقف رولاندو آلوارز بود که از زندان خارج و از این کشور اخراج شد.

روابط دیپلماتیک میان ماناگوا و مقرر مقدس در مارس ۲۰۲۳ قطع شد.

اسقف بازنشسته خوان ابلاردو ماتا که به مدت یک ماه از وی هیچ خبری در دست نبود به ناگهان در مصاحبه ای در خانه خود با تلویزیون دولتی نیکاراگوئه بدون اشاره به مدت زندانی اش اعلام کرد که حالش خوب است.

وی ۲۹ ژوئن توسط پلیس توقیف شده بود، آزاد شدن این اسقف در فردای درخواست کمیسیون بین المللی حقوق بشر انجام شد. در سال ۲۰۱۸ تظاهرات علیه دولت دانیل اورتگا رئیس جمهور نیکاراگوئه با بیش از ۳۰۰ کشته، سرکوب شد. از آن زمان دولت بخشی هایی از کلیسای کاتولیک را به حمایت از شورش و فرضیه کودتا با حمایت واشنگتن متهم کرد.

پاپ: فریاد خردسالان مهاجر به سوی خدا بلند می شود

وی در بخش دیگری از پیام روز جهانی مهاجرین و پناهندگان، افزود: بحث را از مدیریت جریان های مهاجرت به حمایت کامل از حقوق بشر ببرید.

۱۴ اوت - لئون چهاردهم در پیامی به مناسبت یکصد و دوازدهمین روز جهانی مهاجرین و پناهندگان به خشونت "ناگفتنی" متحمل شده توسط خردسالان و نوجوانان مهاجر اعتراض کرد.

وی در این پیام خواستار جلوگیری از انزوا و رد مهاجرین، ایجاد محیط هایی که در آن به هویت فرهنگی هر مهاجر احترام گذاشته شود تا اینگونه از خطر افراط گرایی پیشگیری شود و از نهادهای دولتی دعوت کرد تا مروج پیوستن خانواده ها به مهاجرین (در کشور میزبان) و جلوگیری از آسیب های ناشی از اخراج شوند.

پاپ خواستار خاتمه خشونت در فلسطین شد

۱۶ اوت - لئون چهاردهم در مراسم عبادی در میدان آزادی کاستل گندولفو خواستار قطع خشونت ها علیه غیر نظامیان فلسطینی شد.

پاپ در مورد ادامه خشونت در خاورمیانه، به خصوص در کرانه باختری، سکوت نمی کند. لئون چهاردهم در مورد خشونت های اخیر در کرانه باختری گفت: بار دیگر درخواست می کنم تا خشونت های مکرر علیه مردم غیر نظامی فلسطینی در کرانه باختری رود اردن قطع شده و با فوریت از جامعه بین الملل درخواست می کنم تا راه حل دو کشوری، را برای صلحی عادلانه و دائمی ترویج دهد.

پاپ سپس در مورد بازی های تارانتو که از ۲۱ اوت تا ۳ سپتامبر با حضور کشورهای مختلفی از آفریقا، آسیا و اروپا برگزار می شود گفت: امیدوارم که چنین وقایع ورزشی پیامی از صلح و برادری میان ملت های این مناطق و سراسر جهان باشد.

این وب سایت در پایان افزود: یک هفته است که دهکده قصرا در کرانه باختری تحت محاصره است و خانواده هایی که در حومه آن زندگی می کنند ماه ها است که تحت حملات شبه نظامیان شهرک های اسرائیلی قرار دارند.

پاتریارک اورشلیم: حضور مسیحیان حفظ شود

وی در جریان مراسم عبادی گفت با اعتقاد به خداوند می توانیم به زندگی حتی در طوبه ادامه بدهیم. برای حفظ مسیحیت باید قلب ها را از ترس، ناامیدی و شرایط دشوار دور کنیم.

سفر پاتریارک اورشلیم به دهکده مسیحی نشین طوبه در رابطه با مصوبه دولت اسرائیل انجام شد، که اعلام کرد طوبه منطقه نظامی بسته است و ورود به آنجا را برای اسرائیلی ها، زائران، بازدید کنندگان، خبرنگاران و خارجی ها ممنوع کرد.

کاردینال پی یر باتیستا پیتزبالا پاتریارک آیین لاتین اورشلیم در روز جشن حضرت مریم در جریان بازدید از طوبه، آخرین دهکده مسیحی نشین که به شدت ورود به آنجا تحت کنترل (ارتش اسرائیل) قرار داد، گفت: "حضور شماها مهم است تا بتوانیم در میان شرایطی اینچنین پیچیده، صدای مسیحیت باشیم".

وی افزود: "هر آنچه در توان ما است انجام می دهیم تا حضور کلیسایی در اینجا، در همه سطوح و در سراسر سرزمین مقدس حفظ شود". پاتریارک با دیدار از این دهکده کوچک مسیحی در کرانه باختری با مسیحیان آنجا اعلام نزدیکی کرد.

دیدار گروهی از نمایندگان مجلس آمریکا با پاپ

از جمله موضوعات مورد بحث، آزادی دینی، عواقب اقتصادی هوش مصنوعی، احتمال خطرات ژئوپلیتیک آن و تأثیرات اخلاقی فناوری، با توجه خاص به کرامت انسان و برابری، بود. خواننا بر ضرورت تصمیماتی اساسی در حوزه هایی مانند بهداشت، امور مالی و خدمات عمومی تحت مسئولیت انسان، تاکید کرد.

در پایان خبر آمده است، این دیدارها نشان می دهد که چگونه هوش مصنوعی به مسئله ای تبدیل شده که نه فقط فناوری و اقتصاد، بلکه سیاست، اخلاق و آینده فرصت های شغلی را نیز درگیر می کند.

۹ عضو مجلس نمایندگان آمریکا، از دو حزب دموکرات و جمهوریخواه، در سفری به واتیکان با پاپ لئون چهاردهم و برخی مقامات عالیرتبه واتیکان دیدار و گفتگو کردند.

به نوشته روزنامه پولیتیکو این دیدارها، (که با دیدار کوتاهی با پاپ خاتمه یافت)، برای گفتگو در مورد هوش مصنوعی بود. این ماموریت توسط کمیسیون ویژه مجلس نمایندگان آمریکا که به مسائل مربوط به حزب کمونیست چین می پردازد، برنامه ریزی شد که ریاست آن بر عهده جمهوریخواه، دان نیوهوس و دموکرات، رو خواننا بود.

ابراز تاسف پاپ از زلزله در اندونزی

در پایان خبر آمده است در این زلزله حدود ۵۳ نفر کشته، ۱۳۵ نفر مجروح و ۱۳ هزار نفر دیگری خانمان شدند.

پاپ در پیامی به امضاء کاردینال پی یترو پارولین نخست وزیر واتیکان، "تاسف عمیق" خود را از زلزله ۱۵ اوت در اندونزی اعلام کرد.

در بخشی از این پیام پاپ "همبستگی و نزدیکی معنوی" خود را با همه کسانی که به سبب عواقب زلزله رنج می برند را اظهار داشت و مقامات کلیسایی و مدنی را به کمک رسانی انساندوستانه تشویق کرد.

واتیکان و نشانه صلح

به نشانه صلح، واتیکان با ۴ ورزشکار در بیستمین بازی های منطقه مدیترانه در تارانتو (ایتالیا)، از ۲۱ اوت تا ۳ سپتامبر، شرکت می کند.

دو ملت و دو کشور، خط مشی تغییرناپذیر پاپ ها و مقر مقدس

پاپ ها تغییر کردند، وضعیت در خاورمیانه تغییر کرد که، پس از ۷ اکتبر ۲۰۲۳، شاهد افزایش غم انگیز خشونت ها و جدایی ها بود، اما خط مشی دیپلماتیک مقر مقدس در تقریباً ۸۰ سال گذشته همانند صخره ای بدون تغییر باقی ماند: "دو کشوری"، یگانه افقی برای تضمین صلحی عادلانه و دائمی میان فلسطین و اسرائیل است.

۱۷ اوت - درخواست لئون چهاردهم در مراسم عبادی ۱۶ اوت در کاستل گندولفو، آخرین درخواست از سلسله اظهارات ۸۰ سال اخیر توسط پاپ ها و مقر مقدس است. این موضع که ریشه ای دیرینه را داراست، به عنوان تنها راه برای صلحی عادلانه و دائمی برای اسرائیل و فلسطین معرفی شده است. راه حل، "دو کشوری" است و تنها راه ممکن برای صلح میان اسرائیل و فلسطین باقی مانده است.

فلسطین؛ کاشتن بذر صلح در میان کودکان

۱۷ اوت - ۱۶ سال است که مبلغان زن طریقه کومبونیانه اردوگاه های تابستانی برای کودکان بیابان نشین کرانه باختری، در کشور فلسطین، برگزار می کنند.

امسال نیز به مدت یک ماه و نیم، این زنان مذهبی به کودکان ۱۲ تا ۱۴ ساله دهکده های مسلمان منطقه خان الاحمر، در صحرای یهودیه خدمت کردند. در آنجا سختی ها و محدودیت های بسیاری بخصوص برای کودکان وجود دارد. از ۷ اکتبر ۲۰۲۳، پس از حمله حماس به اسرائیل که به آغاز جنگ در غزه انجامید، ساکنان منطقه از افزایش خشونت توسط نیروهای مسلح و ساکنان شهرک های اسرائیلی شکایت می کنند.

در این شرایط بی امنی که با فقر گسترده همراه است، کودکان حتی برای فقط چند ساعت در روز، نیازمند فضایی امن برای زندگی کردن و دور بودن از رنج و ترسی هستند، که کرانه باختری را درگیر کرده است. راهبه مبلغ طریقه کومبونیانه، لوردس گراچا که برنامه ریزی این اردوگاه های تابستانی که شاهد شرکت بیش از ۴۰۰ دختر بچه و پسر بچه را بر عهده دارد، می گوید: آنها کودک هستند و بسیار مهم است که خاطرات شیرینی داشته باشند که در قلب شان باقی بماند و آینده آنها را همراهی کند. آنها مسلمان هستند، مسیحی نیستند، اما اصولی هست که ما را به یکدیگر پیوند زده و پل های صلح هستند.

119

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Third Year | Issue 119 | 2026 August 21

یا صاحب الزمان

لکجل لکجل یا صاحب الزمان

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles.57.00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

